Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2552 | Vineri 9 Ianuarie 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

M. R. Paraschivescu — Marele poet democrat-revoluţionar Nikolai Alexeievici Nekrasov (pag. 2-a).

A. Croitoru — Punctul utemist de control îşi face datoria (pag. 2-a).

CRONICA FILMULUI: **I. Drăgan** — „Şcoala calomniei" (pag. 2-a).

FOILETON: **C. Căpraru** şi **Fl. Milea** — „Ochii şi maşinile" (pag. 3-a).

Darea de seamă publică a delegaţiei poporului român la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii (pag. 3-a).

SCRISOARE DIN PRAGA: **Jiri Marek** — Forţa creatoare a poporului cehoslovac (pag. 4-a).

Marele succes la Moscova al expoziţiei „Republica Populară Română pe drumul construirii socialismului" (pag. 4-a).

SĂ FIE SALVATĂ VIAŢA SOŢILOR ROSENBERG!: **Acad. Şt. Vencov** — Soţii Rosenberg trebue să trăiască!; **M. Dumăn** — O sfidare adusă ideii de justiţie; Largă campanie de protest în lumea întreagă; Poporul american cere eliberarea soţilor Rosenberg (pag. 4-a).

Substratul vizitei lui De Gasperi la Atena (pag. 4-a).

Toată atenţia adunărilor obşteşti ale cooperativelor

Dezvoltarea continuă a economiei noastre naţionale, succesele construcţiei socialiste, industrializarea rapidă a ţării prin îndeplinirea şi depăşirea planurilor de stat fac să crească necontenit nevoile materiale şi culturale ale poporului muncitor, creând totodată izvoare tot mai bogate de satisfacere a acestor nevoi.

Asigurarea aprovizionării populaţiei muncitoare dela oraşe cu alimente şi a industriei socialiste cu materii prime constitue o preocupare centrală a partidului şi guvernului, ea fiind una din sarcinile cele mai însemnate în lupta pentru îndeplinirea cu succes a planului cincinal şi pentru realizarea obiectivului măreţ pe care şi l-a pus în faţă clasa muncitoare: îndeplinirea planului cincinal în patru ani.

In ansamblul măsurilor de asigurare şi îmbunătăţire a aprovizionării populaţiei muncitoare cu alimente şi a industriei socialiste cu materii prime, îndeplinirea sarcinilor de plan de către cooperaţie are o mare însemnătate. „In afară de marele său rol de a îmbunătăţi schimbul dintre oraş şi sat, — arată tovarăşul Gheorghiu-Dej — cooperaţia mai are sarcina de a extinde rânduiala planului de stat asupra gospodăriilor săteşti şi de a sprijini dezvoltarea industriei socialiste, furnizându-i materiile prime necesare".

In regimul burghezo-moşieresc, fabricanţii şi negustorii jupuiau şapte piei de pe ţăranul muncitor. Astăzi însă, prin comerţul de stat şi cooperatist, aprovizionarea ţărănimii muncitoare cu mărfuri industriale se face la preţuri stabile, în condiţii avantajoase, fără intermediari şi speculanţi. Deaceea, ţărănimea muncitoare nu numai că are putinţa, dar e şi interesată să asigure aprovizionarea industriei socialiste cu materii prime şi aprovizionarea clasei muncitoare cu alimente — direct, fără intermediari şi speculanţi, pe calea valorificării produselor agricole prin cooperaţie. Ţărănimea muncitoare este interesată ca mărfurile de larg consum să fie ieftine, iar umflarea preţurilor agricole duce la scumpirea şi a mărfurilor industriale de larg consum, la o înrăutăţire a aprovizionării satelor cu produse industriale. Ţărănimea muncitoare este vital interesată ca industria socialistă să se dezvolte, căci dezvoltarea industriei este baza întăririi întregii economii naţionale, baza construirii socialismului în ţara noastră, deci şi baza creşterii bunăstării a ţărănimii muncitoare.

Dezvoltării cooperaţiei în ţara noastră şi schimbului între oraş şi sat le-a adus daune imense politica antileninistă, antipopulară şi antistatală pe care au dus-o deviatorii de dreapta. Aceştia frânau ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, buna aprovizionare a celor ce muncesc. Ei au dus o acţiune de destrămare a schimbului între oraş şi sat, au încurajat elementele exploatatoare în acţiunea de sabotare a aprovizionării oamenilor muncii. Dezorganizând cooperaţia, făcând din aceasta un refugiu pentru exploatatori şi pentru duşmanii poporului, ei au împins-o pe calea ruperii de masa ţăranilor muncitori, pe linia deservirii intereselor chiaburimii şi în general ale elementelor capitaliste, împotriva intereselor muncitorilor şi ale ţăranilor muncitori, împotriva interesului lor comun de a construi socialismul.

Demascarea şi zdrobirea devierii de dreapta au creat premizele pentru transformarea cooperaţiei într'o organizaţie largă de masă a ţărănimii muncitoare, menită să uşureze acesteia drumul spre socialism.

In unele locuri organele şi organizaţiile de partid au luat o serie de măsuri în vederea activizării massei cooperatorilor. Ca urmare, un şir de cooperative au ţinut cu succes adunări obşteşti. Asa de pildă, cooperativa din Săcueni, raionul Huedin, cooperativa din Balta Albă, raionul Făurei, şi altele, în urma muncii desfăşurate şi a adunărilor obşteşti ţinute, nu numai că au îndeplinit planul de achiziţii, dar au şi achiziţionat însemnate cantităţi de produse agricole peste plan.

In alte părţi însă, cum ar fi în regiunile Constanţa, Craiova sau în raioanele Tg. Ocna, Bacău, organele de partid continuă să subaprecieze munca în cooperaţie, neînţelegând că cooperaţia constituie drumul de bază pentru transformarea socialistă a agriculturii, că cooperaţia este aceea care obişnueşte şi educă pe ţăranii muncitori să gospodărească în colectiv, să-şi însuşească principiile muncii în colectiv. Aceste organe n'au desfăşurat o muncă susţinută de îndrumare a cooperativelor, n'au mobilizat organizaţiile de bază săteşti să considere îndrumarea, controlul şi sprijinirea cooperativelor ca una din sarcinile lor principale. Astfel, numeroase organizaţii de bază n'au luat în discuţie timp de luni de zile lipsurile din activitatea cooperativelor. Membrii de partid dela sate n'au primit sarcini concrete în legătură cu îmbunătăţirea activităţii cooperativelor, cu educarea în spirit socialist a membrilor cooperatori; mulţi dintre membrii de partid care lucrează în cooperaţie nu simt răspunderea faţă de partid pentru munca lor.

Deosebit de grav este faptul că la unele cooperative, chiar sub ochii unora dintre membrii de partid, se comit furturi, delapidări, există proastă gospodărire, nepăsare faţă de avutul obştesc, fără ca aceştia să ia atitudine şi să determine luarea de măsuri împotriva vinovaţilor.

In activitatea cooperaţiei, urmele politicii duşmănoase a lui V. Luca se mai resimt încă destul de puternic.

Unele comisii de organizare a uniunilor regionale şi unele uniuni raionale ale cooperativelor de consum continuă să se dezintereseze în mod inadmisibil de sarcina îndeplinirii planului de achiziţii. In multe locuri cooperativele duc o activitate îngust comercială, ruptă de masse. Multe organe cooperatiste încă n'au înţeles că sarcinile de achiziţii nu se pot realiza printr'o activitate birocratică, ci numai prin mobilizarea şi activizarea masselor de ţărani muncitori, cle nu au înţeles că unităţile cooperatiste nu sunt simple magazine de desfacere a produselor industriale, ci organizaţii de massă, care luptă pentru interesele comune ale clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare, că intensificarea schimbului între oraş şi sat şi îndeosebi a achiziţiilor cere lămurirea, mobilizarea şi activizarea masselor de ţărani muncitori, deşteptarea interesului lor viu pentru bunul mers al cooperativei.

Lupta pentru lichidarea lipsurilor mari care mai există în cooperaţie pune în faţa organelor de partid şi de stat, a organizaţiilor de bază dela sate, sarcini de mare răspundere. Toţi cei care lucrează în cooperaţie au datoria să lupte pentru lichidarea din rădăcini a urmărilor devierii de dreapta, pentru îndeplinirea planului de achiziţii.

Comitetele regionale şi raionale de partid şi organizaţiile de bază dela sate trebue să considere conducerea, îndrumarea şi controlul cooperativelor ca una din sarcinile lor cele mai importante. Ele trebue să analizeze periodic munca comuniştilor care activează în cooperaţie, trebue să-i educe pe aceştia ca să privească munca din cooperaţie ca o muncă importantă, de cea mai mare răspundere. Totodată, organele de partid trebue să-i lămurească pe toţi membrii de partid din cooperaţie asupra însemnătăţii vitale pe care o are cooperaţia în opera de construire a socialismului în ţara noastră, şi îndeosebi în transformarea socialistă a agriculturii.

Comitetele raionale de partid trebue să analizeze periodic activitatea cooperativelor din raion, acordându-le un sprijin permanent şi mobilizând pe toţi membrii de partid, pe deputaţii sfaturilor populare, pentru a fi în frunte în acţiunea de valorificare a produselor agricole prin cooperative.

Un sprijin temeinic în această direcţie trebue să-l dea comitetele executive ale sfaturilor populare şi organizaţiile de massă, care trebue să aducă o contribuţie însemnată la munca de educare politică a ţărănimii muncitoare.

O deosebită atenţie, ca unei acţiuni politice importante, trebue acordată adunărilor obşteşti ale cooperativelor. In darea de seamă a conducerii cooperativei trebue popularizat ajutorul dat de partid şi guvern cooperativelor şi, prin acestea, ţăranilor muncitori, trebue arătat prin fapte concrete din satul sau comuna respectivă, realizările regimului nostru în ce priveşte ridicarea nivelului de trai material şi cultural al ţărănimii muncitoare. Dările de seamă trebue să arate, în mod critic şi autocritic, felul cum s'a muncit, astfel ca membrii cooperatori să-şi poată spune cuvântul asupra lipsurilor conducerii cooperativei şi, în general, asupra felului cum şi-a îndeplinit cooperativa sarcinile de plan, să facă propuneri concrete pentru îmbunătăţirea activităţii îndeosebi în domeniul achiziţiilor. Trebue creată şi dezvoltată o opinie publică a cooperatorilor care să condamne cu asprime proasta gospodărire a cooperativei, să critice pe membrii care nu-şi îndeplinesc îndatoririle lor de cooperatori, să demaşte fără cruţare pe hoţi şi delapidatori.

Adunările obşteşti trebue să se desfăşoare sub semnul vigilenţei de clasă, ele dovedindu-se un bun prilej pentru demascarea şi izgonirea elementelor duşmănoase sau necinstite din cooperative.

Pentru a se asigura buna desfăşurare a acestor adunări, ele trebue să fie temeinic pregătite. Această pregătire trebue să se facă sub conducerea politică a comitetelor regionale şi raionale de partid şi a organizaţiilor de bază săteşti. Uniunile regionale şi raionale ale cooperativelor trebue să trimită activişti de bază ca delegaţi în comune şi sate, pentru a ajuta consiliile de conducere ale cooperativelor la alcătuirea dării de seamă şi la pregătirea adunării. Ele trebue să vegheze ca măsurile stabilite de adunările obşteşti în vederea îndeplinirii planului de achiziţii să fie realizate întocmai de conducerile cooperativelor.

Aceasta însă nu este suficient. Este necesar ca organele de partid şi de stat să îndrume în permanenţă cooperativele pentru a asigura o mai bună organizare a muncii de achiziţii, pentru crearea unei reţele de achizitori bine instruiţi, care să fie controlaţi şi stimulaţi în muncă, dezvoltându-li-se priceperea de a face achiziţii. Organele cooperatiste, începând dela uniunile regionale şi până la unităţile din sate, au datoria să cunoască îndeaproape nevoile ţărănimii muncitoare şi să o deservească în bune condiţiuni, străduindu-se să-i aducă mărfurile cele mai căutate.

Să facem din cooperative organizaţii puternice, care să contribue din plin la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii dela oraşe şi sate, la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare!

Grija pentru mamă şi copil

In statul nostru democrat-popular, prin ajutorul familial de stat şi diferite premii, mamele cu mulţi copii au posibilitatea să-şi crească copiii în condiţii din ce în ce mai bune.

Numai în cursul celor trei trimestre ale anului trecut, în raionul Alba din regiunea Hunedoara ajutorul familial de stat distribuit mamelor cu mulţi copii s'a ridicat la suma de peste 249.300 lei. Deasemenea au fost distribuite premii femeilor care au născut al 10-lea copil. De curând, gospodinei Marica Muntean din Alba-Iulia i s'a înmânat suma de 1000 lei.

Numeroase femei-mame din regiunea Hunedoara au fost distinse cu ordinele „Gloria Maternă" şi „Mamă Eroină". Printre acestea se numără ţărăncile muncitoare Elena Popa din Almaşul Mare, Paraschiva Anghel din Ciugud, precum şi gospodinele Eugenia Sornea din Zlatna şi Lucreţia Cristea din Intregalde.

NICOLAE GIURGIU
corespondent voluntar

Din ţara constructorilor comunismului

★ ★ ★ ★

Introducerea învăţământului politehnic în şcolile sovietice

In noua sa lucrare clasică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarăşul Stalin arată că una din condiţiile preliminare principale ale trecerii la comunism este „o asemenea creştere a nivelului cultural al societăţii care să asigure tuturor membrilor societăţii dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice şi intelectuale...". In vederea realizării acestei condiţiuni este necesar ca, între altele, „să se introducă învăţământul politehnic general obligator, necesar pentru ca membrii societăţii să aibă posibilitatea să-şi aleagă liber profesiunea şi să nu fie ţinuţi pe toată viaţa de o singură profesiune oarecare".

Această indicaţie a tovarăşului Stalin şi-a găsit oglindire în hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. Directivele noului plan cincinal, adoptate de Congres, prevăd introducerea învăţământului politehnic în şcoala medie şi pregătirea condiţiilor pentru organizarea învăţământului politehnic general.

In prezent, Academia de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. elaborează noi programe de învăţământ şi noi manuale şcolare, destinate învăţământului politehnic în şcoala medie, volumul cunoştinţelor de cultură generală predate rămânând acelaş.

In cadrul învăţământului politehnic, elevii vor primi noţiuni şi vor face lucrări practice în domeniul energeticei, tehnologiei mecanice şi chimice, agronomiei, vor învăţa să mânuiască instrumentele şi maşinile principale.

In toată ţara se fac pregătiri intense pentru trecerea la învăţământul politehnic. In oraşul Sverdlovsk, Institutul Politehnic a luat iniţiativa de a ajuta şcolile medii în această privinţă. Institutul a contribuit la organizarea de laboratoare speciale, bine utilate, în şcolile medii din oraş. Totodată, el le pune la dispoziţie propriile sale laboratoare şi ateliere. La lucrările practice cu elevii participă şi personalul ştiinţific al Institutului. Deasemeni, s'au organizat la Institut seminarii pentru corpul didactic al şcolilor medii.

Astfel se traduce în viaţă una din cele mai importante hotărîri ale Congresului în domeniul învăţământului.

Iniţiativa furnaliştilor dela Dneprodzerjinsk

In cursul noului cincinal, alături de construirea de noi uzine siderurgice şi metalurgice, se va realiza şi o considerabilă sporire a producţiei de fontă şi oţel la uzinele existente. Până în 1955, se prevede o creştere a producţiei de fontă cu 76%, de oţel cu 62%. Aceste prevederi au dat naştere unui uriaş avânt în rândurile colectivelor uzinelor siderurgice din sudul Ucrainei. Colectivul secţiei furnale a uzinei „Dzerjinski" din Dneprodzerjinsk a iniţiat întrecerea socialistă pentru o mai bună folosire a capacităţii furnalelor şi pentru aplicarea unui regim strict de economii. Muncitorii şi tehnicienii uzinei şi-au luat angajamentul ca, prin punerea în acţiune a noi rezerve interne, să atingă încă în cursul anului 1952 un coeficient mediu de folosire a volumului util al furnalului de 0,81, iar în anul 1953 de 0,80, (adică să obţină câte o tonă de fontă de fiecare 0,80 m.c. de furnal). Totodată, ei şi-au propus să economisească, în ultimele trei luni ale anului 1952, 9000 tone de cocs.

Iniţiativa colectivului secţiei furnale şi-a dat roadele. Numeroase brigăzi, ca de pildă cele care deservesc furnalele nr. 7 şi nr. 1, au atins chiar un coeficient de folosire a volumului util al furnalului de 0,78 respectiv 0,75, depăşind cu mult propriile lor angajamente şi îndeplinind planul înainte de termen.

Aceste rezultate se datoresc în cea mai mare măsură strictei respectări a regimului tehnologic, a graficelor de muncă precum şi înaltului grad de mecanizare. La realizarea succeselor a contribuit şi faptul că toţi furnaliştii — începând dela muncitori şi terminând cu inginerii — învaţă, perfecţionându-şi necontenit cunoştinţele. Mulţi muncitori furnalişti sunt studenţi ai Institutului metalurgic sau învaţă la şcoala medie tehnică. Nivelul lor cultural-tehnic creşte necontenit.

O gigantică linie de înaltă tensiune

Noul plan cincinal stalinist prevede şi construirea liniei de transport de energie electrică Kuibişev-Moscova. Din producţia anuală de 10 miliarde kilowat-ore energie electrică a giganticei hidrocentrale dela Kuibişev, care va fi terminată în cursul acestui cincinal, se vor trimite Moscovei 6 miliarde kilowat-ore. In acest scop, pentru prima oară în practica mondială se va construi o linie de transport de energie electrică lungă de aproape 1000 km., pentru curent cu o tensiune de 400.000 volţi.

Linia aceasta, alcătuită din peste 4000 piloni metalici, care susţin 20.000 km. fire electrice, va străbate teritoriul a şase regiuni, trecând peste râuri şi depresiuni, prin păduri şi peste terenuri mlăştinoase. Lungimea totală a firelor întrece de peste două ori distanţa Moscova-Vladivostok. Greutatea acestor fire este de cca. 35.000 tone. Pilonii de oţel care le vor susţine vor cântări, fiecare, între 7 şi 18 tone, iar înălţimea lor — 30 m. — este egală cu aceea a unei clădiri cu 7 etaje.

Pe traseul liniei se efectuează acum tăierea drumurilor prin păduri, construcţii de locuinţe pentru muncitori, iau naştere întreprinderi auxiliare, care vor ajuta ca lucrările să poată fi terminate într'un timp cât mai scurt. Până acum au fost turnate fundaţiile pentru 1000 piloni de oţel şi au fost montaţi peste 300 de piloni.

Linia de transport de energie electrică Kuibişev-Moscova formează baza viitoarei reţele de înalt voltaj care va reuni, pe un teritoriu uriaş, într'un sistem energetic unic, sute de mari centrale electrice din partea centrală şi sudică a Uniunii Sovietice. Infăptuirea acestei construcţii va însemna o nouă victorie a poporului sovietic care, sub conducerea partidului lui Lenin-Stalin, traduce în viaţă minunata lozincă leninistă: „Comunismul este Puterea Sovietică plus electrificarea întregii ţări".

Noi clădiri pentru universităţi

Directivele cu privire la cel de al cincilea plan cincinal, adoptate de Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prevăd o creştere considerabilă — de 30%—35% — a numărului de specialişti, absolvenţi ai şcolilor superioare şi medii. Această prevedere a devenit realitate. In anul 1952, bunăoară, diplome de absolvenţi au primit 221 mii tineri specialişti, iar în toamnă au intrat în şcolile superioare 375 mii noi studenţi. Creşte astfel imperios necesitatea de noi clădiri pentru instituţiile de învăţământ. Astfel, în peste 50 de localităţi, se construesc astăzi clădiri pentru noi şcoli superioare. La Harkov, de pildă, se înalţă noua şi monumentala clădire a universităţii. Deasemeni, în cursul anului 1953 va începe construirea unei mari clădiri destinate universităţii din Erevan.

Totodată continuă cu intensitate lucrările la cele 22 clădiri noi, ridicate în diferite oraşe ale ţării, destinate institutelor care pregătesc specialişti pentru şantierele marilor construcţii ale comunismului, pentru construirea şi exploatarea de mari instalaţii hidrotehnice. Din aceste şcoli superioare fac parte Institutul de ingineri constructori din Moscova, Institutul hidrotehnic din Odessa, Institutele hidrotehnic şi de ameliorare din Kuibişev etc.

Deasemeni se vor construi alte zeci de clădiri pentru şcoli superioare tehnice la Moscova, Leningrad, Gorki, Saratov, Taganrog, Riazan, etc. In prezent, se lucrează la proiectarea clădirilor destinate multor institute şi universităţi, printre care institutele agronomice din Kursk şi Grodno, Institutul de mecanizare şi electrificare a agriculturii din Minsk şi cinci şcoli superioare din republicile baltice.

Pentru noile construcţii de clădiri destinate universităţilor şi şcolilor superioare s'au alocat, în decursul actualului cincinal, peste 4 miliarde ruble. Fondurile ce vor fi cheltuite pentru aceste scopuri în 1953 depăşesc de două ori pe cele din anul 1952.

Inainte, pentru îndeplinirea cincinalului în 4 ani!

Inflăcărate chemări la întrecere pe ramuri industriale

Insufleţiţi de cuvintele rostite de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la adunarea alegătorilor din circumscripţia electorală „Griviţa Roşie", când a arătat că s'au creat condiţiile ca planul cincinal să fie realizat în 4 ani, oamenii muncii din patria noastră îşi iau angajamente sporite în muncă.

★

Intr'o atmosferă plină de entuziasm, în cadrul adunării ce a avut loc eri după amiază, strungarul stahanovist Stelian Furtună dela uzinele „Rakosi Matyas" din Capitală a dat citire chemării la întrecere adresate tuturor muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor şi funcţionarilor din industria metalurgică pentru îndeplinirea cincinalului în 4 ani.

Cu acest prilej, colectivul uzinelor „Rakosi Matyas" şi-a luat angajamentul să îndeplinească planul pe 1953 în 11 luni, iar în cinstea celui de al treilea Congres al sindicatelor din R.P.R. să desfăşoare cu şi mai multă intensitate întrecerea socialistă, astfel ca la sfârşitul lunii Ianuarie să dea produse în contul zilei de 4 Februarie. Productivitatea muncii va creşte în anul 1953 cu 5% peste sarcina planificată, preţul de cost al produselor va fi redus cu 1%; procentul de rebuturi va fi deasemenea redus în secţia metalurgică şi secţia prelucrătoare cu 4%, iar la secţia montaj cu 7%. Dezvoltând larg acţiunea complexă pentru folosirea maximală a tehnicii, colectivul secţiei turnătorie va spori producţia cu 10%.

★

Colectivul de muncitori, ingineri şi tehnicieni dela schela „Sovrompetrol"-Boldeşti a chemat la întrecere socialistă toate colectivele unităţilor din industria de petrol şi gaz metan în vederea realizării cu succes a planului pe anul 1953. Ei s'au angajat, printre altele, să îndeplinească planul anual de producţie în 11 luni şi 10 zile, să îmbunătăţească indicele de utilizare a maşinilor şi utilajului cu 5 la sută faţă de plan, să sporească productivitatea muncii cu 6 la sută faţă de indicele planificat, să reducă preţul de cost pe tona de ţiţei cu 1 la sută faţă de cel planificat şi să realizeze economii în valoare de 300.000 lei.

In cinstea celui de al treilea Congres al sindicatelor din R.P.R., petroliştii dela Boldeşti s'au angajat să depăşească planul pe luna Ianuarie cu 1,06 la sută şi să facă economii în valoare de 70.000 lei.

Pentru îndeplinirea acestor angajamente vor fi extinse în mod planificat metodele sovietice de lucru, ca de exemplu studiul tehnologic al sondelor, precum şi iniţiativele Eroilor muncii socialiste Dumitru Arjan şi Nicolae Vasu. Deasemeni, se va duce o muncă susţinută pentru stimularea mişcării inovatorilor şi se vor organiza o brigadă U.T.M. de producţie şi o şcoală stahanovistă.

★

Colectivul de mineri, ingineri şi tehnicieni dela exploatarea minieră Lupeni din Valea Jiului a chemat la întrecere socialistă toate exploatările carbonifere din ţara noastră. Minerii şi-au luat angajamentul să îndeplinească planul de producţie pe anul 1953 în 11 luni, iar până în ziua de 25 Ianuarie, în cinstea Congresului sindicatelor din R.P.R., să dea peste plan 2000 tone de cărbune. Productivitatea muncii va creşte cu 1% peste plan, iar preţul de cost va fi redus cu 3% faţă de plan, etc. Metoda graficului ciclic va fi extinsă la încă două abataje frontale şi cinci înaintări, iar iniţiativa maistrului miner Sviştea Gheorghe va fi aplicată în trimestrul I de 50% din maiştrii mineri, ajungând în trimestrul IV până la 95%.

Chemări la întrecere au fost făcute de numeroase alte fabrici din toate ramurile de producţie.

Oţelarii dela „Steagul Roşu" urmează iniţiativa stahanovistului V. Costache

Oţelarii şi turnătorii uzinelor „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin au urmărit cu mult interes iniţiativa oţelarului stahanovist Vasile Costache dela Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara.

In cadrul unei consfătuiri consacrate acestei iniţiative, numeroşi muncitori, ingineri şi tehnicieni, stahanovişti şi fruntaşi în producţie au ascultat cu multă atenţie o expunere a metodei de lucru folosită de stahanovistul Vasile Costache pentru a da mai mult oţel prin folosirea maximală a cuptorului Siemens-Martin, prin tot mai multe şarje rapide.

Luând cuvântul, tov. ing. Corneliu Ibănescu, şeful secţiei oţelărie, a arătat că în uzina lor există posibilitatea aplicării acestei iniţiative, întrucât vatra cuptorului este lărgită, iar cele două piepturi ale cuptorului Siemens-Martin, necesare elaborării rapide a şarjelor, sunt ridicate.

Mai trebuie însă luate unele măsuri tehnico-organizatorice — a spus în continuare vorbitorul — cum ar fi mărirea capacităţii oalelor de turnare, pentru a putea cuprinde producţia sporită de oţel a cuptoarelor, introducerea micii mecanizări la evacuarea nisipului ars şi reintroducerea lui în circuit, şi altele, măsuri care vor da oţelarilor posibilitatea să elaboreze în mod organizat şi continuu şarje rapide. Indicele de utilizare a cuptorului va creşte, în urma aplicării iniţiativei oţelarului Vasile Costache, cu 19 la sută faţă de anul trecut. Deasemeni, reparaţiile la rece se vor reduce cu circa 37 la sută faţă de anul trecut, iar cele la cald aproape la zero. In general, viaţa cuptorului Siemens-Martin se va prelungi cu 25 la sută.

Au luat apoi cuvântul numeroşi maiştri stahanovişti şi fruntaşi în producţie.

„Prin adâncirea băii şi ridicarea piepturilor dela cuptor — a spus unul dintre maiştrii topitori, se obţine un oţel de bună calitate, ferit de oxidare, şi se realizează o economie anuală de circa 770.000 lei la consumul de carbon". Maistrul topitor s'a angajat să dea în anul acesta cu 11 la sută mai mult oţel decât în anul 1952.

Cum am mărit capacitatea de producţie a cuptorului Siemens-Martin

VASILE COSTACHE
oţelar stahanovist — Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" — Hunedoara

La însemnatele succese dobândite pe drumul industrializării socialiste a ţării noastre, muncitorii, inginerii şi tehnicienii combinatului nostru au adus o contribuţie de seamă, îndeplinind până la 25 Noembrie sarcinile producţiei globale pe 1952 şi depăşindu-le până la sfârşitul anului cu 8,2%. Numai echipa noastră a elaborat 500 tone oţel peste sarcina de plan. Muncitorii şi tehnicienii secţiei noastre au elaborat anul trecut un număr de 240 şarje rapide. Insufleţiţi de realizările de până acum, am pornit cu puteri sporite lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de stat pe 1953 — anul hotărîtor al cincinalului.

In cursul anului trecut, colectivul secţiei oţelăria Siemens-Martin nu s'a străduit în suficientă măsură să scoată la iveală rezervele interne ale producţiei, să folosească la maximum tehnica. Indicii de utilizare a cuptoarelor nu au fost atinşi decât în proporţie de 95,19% faţă de sarcina planificată.

Ce trebue să facem pentru a înlătura această lipsă, pentru a spori necontenit producţia de oţel? — iată întrebarea pe care mi-am pus-o din ziua când au fost defalcate sarcinile de plan pe anul 1953.

Cercetând cu atenţie bogata experienţă a stahanoviştilor sovietici, am ajuns la convingerea că aducând în construcţia cuptorului Siemens-Martin la care lucrez unele modificări, după exemplul oţelarului sovietic Makar Mazai — printre care înălţarea bolţii şi capetelor cuptorului, utilizarea pragurilor false din dolomită spre a mări capacitatea băii astfel încât să încapă o cantitate mai mare de oţel topit — voi putea să dau o producţie mai mare pe fiecare metru pătrat suprafaţă vatră. In acest fel, nu numai că voi putea îndeplini indicii de utilizare planificaţi, dar îi voi şi depăşi. Pentru a asigura evacuarea oţelului din cuptor ne-am propus să facem, tot după exemplul oţelarului sovietic, o rină bifurcată în aşa fel încât oţelul să poată fi evacuat în două oale de turnare. Prin modificările aduse cuptoarelor, noi asigurăm folosirea lor maximală, sporirea continuă a producţiei de oţel.

Sprijinit de comitetul de partid şi de comitetul de întreprindere, am cerut conducerii secţiei să ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare a propunerilor făcute de membrii echipei noastre în vederea sporirii producţiei de oţel. Unele din aceste măsuri, aplicate chiar în primele zile ale anului, ne-au dat putinţa să înregistrăm succese în lupta pentru folosirea maximală a cuptorului Siemens-Martin. Aducându-i unele modificări, după metoda Makar Mazai, echipa noastră a reuşit, chiar în prima zi a anului 1953, să depăşească cu 16% indicii de utilizare planificaţi.

Rezultatele obţinute de echipa noastră arată limpede că există mari rezerve interne, imense posibilităţi pentru a spori necontenit producţia de oţel. Pentru a transforma aceste posibilităţi în realitate este necesar să aplicăm într'o măsură mai largă minunatele metode de lucru ale stahanoviştilor sovietici Matulineţ şi Makar Mazai, să muncim mai chibzuit, mai organizat, să ne străduim să ne însuşim temeinic cât mai bogate cunoştinţe tehnice şi profesionale, să întărim necontenit disciplina şi spiritul de răspundere în muncă. Suntem hotărîţi ca, lichidând lipsurile muncii noastre şi biruind greutăţile, să contribuim cu toate forţele la îndeplinirea cincinalului în patru ani.

In cadrul prelucrării sarcinilor de plan pe 1953, echipa noastră şi-a luat angajamentul să sporească cu 18% indicii de utilizare a cuptorului faţă de cei planificaţi, astfel încât să îndeplinească planul fiecărei luni în numai 27 de zile şi să dea până la sfârşitul anului peste 2.700 tone oţel peste plan. Deasemenea, ne-am angajat să reducem durata medie a şarjelor cu 19% faţă de durata medie obţinută pe anul 1952 şi să realizăm economii în valoare de 220.000 lei.

Ne vom strădui să îndeplinim cu cinste aceste angajamente de onoare!

Primele rezultate obţinute pe linia folosirii maximale a instalaţiilor şi a timpului de lucru îmi întăresc convingerea că în secţia Siemens-Martin, ca şi în celelalte secţii ale combinatului nostru, există nebănuite rezerve interne. Depinde de noi, de munca noastră, de a le scoate mereu la iveală şi de a le pune în slujba realizării cincinalului în patru ani.

Punctul utemist de control își face datoria

„Propun ca responsabilă a punctului utemist de control Nr. 1 pe tov. Stana Nicolae".

Când auzi aceste cuvinte ale secretarului organizației de bază U.T.M., fata cu părul strâns într'o basma roșie, care stătea într'un colț al camerei în care se ținea ședința, simți cum un val de căldură îi pătrunde în tot corpul și îi aprinde roșeața în obraji. Stana își amintește cu plăcere de aceste clipe de neuitat când, cuprinsă de o puternică emoție, s'a ridicat de pe bancă și a spus cu voce tare, parcă să-și facă ei însăși curaj: „Avem o sarcină grea. Dar când au dat utemiștii înapoi în fața greutăților? Vom lupta cu tot avântul nostru tineresc, pentru ca sectorul II, unde va lucra punctul nostru de control, să devină sector fruntaș, care să facă cinste fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej".

Punctul utemist de control nr. 1 dela fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" format din tovarășele: (dela stânga la dreapta) Ana Tudor, Mitana Ene, Stana Nicolae, Maria Negreanu și Angelica Bolea.

Aceasta s'a întâmplat la începutul lui Septembrie. Pe atunci multora nu prea le venea să creadă că aceste cinci fete tinere care au format punctul de control vor reuși să facă cine știe ce treabă. Maiștrii și verificatorii au organizat doar un control al muncii de pe urma căruia s'au obținut anumite rezultate. Ce e drept, în direcția controlului calității produselor, a micșorării absențelor nemotivate, lucrurile încă șchiopătau. Dar ce ar putea să facă cele cinci utemiste pentru a pune capăt acestei situații? In scurtă vreme însă îndoielile au fost risipite...

★

Uruitul surd al mașinilor de cusut încetase. In sala mare a sectorului II s'a așternut liniștea. Printre mese și mașini umblau atente numai câteva fete tinere. Punctul utemist de control își îndeplinea misiunea.

In fundul sălii, Ana Tudor, responsabilă în cadrul punctului cu calitatea produselor, cerceta cu o tovarășă verificatoare mănușile fabricate în timpul zilei. Din când în când se uitau mai mult la o pereche de mănuși, schimbau câteva cuvinte și apoi Ana își nota ceva într'un carnet.

In acest timp o altă fată, responsabilă cu buna îngrijire a utilajului, verifica starea mașinilor. Când ajunse la locul de muncă al brigăzilor 39 și 40 observă câteva mașini care nu erau curățate. Își notă numerele mașinilor, pentru ca a doua zi să afle cine lucrează la ele, și vru să treacă mai departe. Dar se răsgândi. Se duse la responsabila punctului și se sfătui cu ea.

— Este o mare neglijență că au lăsat mașinile murdare — spuse Stana Nicolae. Cu toate că nu este treaba noastră, ce-ai spune dacă...

Responsabila cu îngrijirea utilajului îi înțelese pe dată gândul.

— Da, ai dreptate.

După câteva minute întregul punct de control terminase de curățat mașinile. Apoi cele cinci tinere s'au strâns și au analizat pe scurt rezultatul controlului făcut, luând anumite hotărîri pentru combaterea lipsurilor constatate.

A doua zi gazeta de perete specială, intitulată „Vorbește punctul utemist de control", a publicat un articol în care scria: „Cu prilejul controlului făcut de punctul Nr. 1 U.T.M. s'au găsit mănuși lucrate prost. Punctul nostru a constatat că aceste mănuși au fost lucrate de Elena Avădan și Aurelia Angelescu, din brigada 42, care nu au înțeles că este necesar să dea produse de bună calitate". Pe o masă, alături de gazetă, erau expuse mănușile rebutate.

In aceeași zi, tov. Stana Nicolae a semnalat responsabilelor brigăzilor 39 și 40 neglijențele în privința îngrijirii utilajului, constatate în timpul controlului făcut cu o seară înainte. In timpul pauzei, în cele două brigăzi s'a discutat problema bunei îngrijiri a mașinilor.

Zi de zi, utemistele din punctul de control caută noi metode pentru a-și îmbunătăți munca. Uneori ele se strâng și țin ședințe împreună cu tov. Mihai Alexandru, care este însărcinat din partea biroului organizației de bază U.T.M. Nr. 3 să se ocupe în special de activitatea punctelor de control. In aceste ședințe, responsabila câte unui resort face un referat asupra muncii depuse în domeniul ei de activitate.

Toate observațiile membrelor punctului utemist de control sunt trecute într'un caiet.

La o rubrică specială sunt înscrise muncitoarele care lipsesc dela lucru. Aici au fost trecute Ioana Pagu, Augustina Sologan, Maria Cadlea, cu care mai apoi utemistele din punctul de control au discutat, criticându-le pentru atitudinea lor față de muncă.

Nu demult tov. Angelica Bolea, care se ocupă de problema lipsurilor dela lucru, a înscris în caiet câteva zile în șir numele unei tovarășe care face parte din punctul de control: „Ene Mitana lipsește nemotivat". Tovarășele din punctul utemist de control au fost în acele zile în mare încurcătură. Ce vor spune muncitoarele din sector că tocmai o membră a punctului de control chiulește? Unele au propus chiar ca Ene Mitana să fie exclusă din punct. Stana Nicolae a cumpănit îndelung, s'a sfătuit și cu tovarășii din biroul organizației U.T.M., iar atunci când Mitana a venit la lucru utemistele din punctul de control au ținut o ședință cu adevărat furtunoasă. Responsabila punctului nu și-a ascuns indignarea de care se simțea cuprinsă. Dar nici celelalte tovarășe n'au cruțat-o pe Ene Mitana.

— Primești o muncă de răspundere, te angajezi s'o duci până la capăt, și la mijlocul drumului te împotmolești și dai înapoi ca racul. Frumos îți șade — i-a spus Stana Nicolae. La punctul nostru nu-i loc pentru leneși și chiulangii. Dacă te-ai hotărît să continui în felul acesta spune-ne cinstit și atunci te crutăm de osteneala de a mai lucra în punctul de control.

— Ia aminte ce lucruri importante trebue să înfăptuim — a spus o altă tovarășă. Producție tot mai mare și de bună calitate, împlinirea sarcinilor planului cincinal în 4 ani. Fă-ți ție însăți un control tot atât de exigent cum îl faci altora și spune-ne dacă nu te rușinezi până'n adâncul sufletului.

Intr'adevăr Mitana Ene simțea că a comis o greșală gravă. Dar a simțit și că tovarășele ei îi dau putința să se îndrepte, să-și recapete stima lor. Și din acea zi, Mitana Ene dovedește prin munca ei că merită să facă parte din punctul de control.

★

Activitatea celor cinci utemiste este privită astăzi cu dragoste de întregul sector. Adesea maistrul Elena Cosma le mai arată încotro să-și îndrepte atenția: „Aici a slăbit calitatea produselor, acolo trebue mărită productivitatea".

Cu toate greutățile care mai există, munca plină de elan tineresc a celor cinci utemiste dă roade, iar aceste roade sunt oglindite în mărirea producției. Dacă în luna August, înainte de înființarea punctului de control, brigada 41, una din cele mai bune din sector, își îndeplinea planul în proporție de 106%, în Decembrie, brigada aceasta și-a depășit planul cu 60%.

Astăzi, când intri în sala mare a sectorului II, privirea îți este atrasă de drapelul roșu al sectorului fruntaș pe fabrică. Este o răsplată pe deplin meritată de harnicele muncitoare ale sectorului, dar și o dovadă că punctul utemist de control nr. 1 își face datoria.

A. CROITORU

In Editura pentru literatură politică au apărut:

V. SOBOL: Legea economică fundamentală a socialismului. 16 pag., 0,22 lei.

M. RUBINSTEIN: Legea economică fundamentală a capitalismului contemporan. 16 pag., 0,23 lei.

Cărți tehnice și științifice

G. F. MOROZOV: Studiul pădurii — apărută sub redacția prof. dr. V. G. Nesterov. Editura de Stat pentru Literatură științifică. 434 pag. 23,12 lei.

I. M. PERELMAN și B. A. BRODSKI: Analiza formelor medicamentoase. Editura de Stat pentru Literatură științifică. 472 pag. 24,26 lei.

D. M. SCERBACEV: Farmacologie — manual pentru școlile medii sanitare. Editura de Stat — redacția medicală. 218 pag. 8,52 lei.

P. N. ȘLIAHIN: Turbine cu abur. Editura Tehnică. 380 pag. 26,60 lei.

M. A. ȘATELEN: Electrotehnicienii ruși din a doua jumătate a secolului XIX. Editura Tehnică. 354 pag. 17,88 lei.

N. A. SEMENENKO: Resurse energetice secundare în industrie. Editura energetică de Stat. 216 pag. 11,60 lei.

V. N. POKROVSKI: Alimentarea cu apă a centralelor termoelectrice. Editura energetică de Stat. 244 pag. 15 lei.

A. A. MOROZOV: Utilizarea energiei apelor. Editura Tehnică, 644 pag. 50 lei.

—⊙—

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE ÎN „SCÂNTEIA"

„Pentru aplicarea întocmai a Hotărîrii cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice"

In nr. 2510 din 20 Noembrie 1952 al ziarului nostru s'a publicat o scrisoare către „Scânteia" cu titlul de mai sus. In această scrisoare erau criticate unele organizații de partid și organe de stat din raionul Rădăuți, precum și Comitetul regional de partid Suceava, care n'au luat măsuri pentru aplicarea întocmai a acestei Hotărîri.

In răspunsul trimis redacției ziarului nostru, tov. Ștefan Boboș, prim-secretar al Comitetului regional de partid Suceava, arată că scrisoarea publicată în „Scânteia" a constituit un ajutor prețios în munca comitetului de partid. Pentru lichidarea lipsurilor semnalate, Sfatul popular raional Rădăuți a luat măsuri de aprovizionare cu lemne de foc a tuturor școlilor din raionul Rădăuți. S'au asigurat locuințele necesare cadrelor didactice. Învățătorii și profesorii nu vor mai fi încărcați cu sarcini care n'au nimic comun cu culturalizarea masselor. S'au luat măsuri de încadrare a cadrelor didactice în învățământul politic.

In răspuns se mai precizează că publicarea scrisorii a dat posibilitate comitetului regional de partid să observe lipsuri și să ia măsuri împotriva lor și în comunele Pârteștii de Jos și Gura Humorului din raionul Gura Humorului, Basarabi și Preuțești din raionul Fălticeni, Drăgușeni din raionul Săveni și altele.

Comemorarea marelui poet democrat revoluționar rus N. A. Nekrasov

Cu prilejul comemorării marelui poet democrat revoluționar rus N. A. Nekrasov dela a cărui moarte se împlinesc 75 de ani, a avut loc Joi după amiază la Casa Prieteniei Româno-Sovietice, sub auspiciile A.R.L.U.S.-ului și Uniunii Scriitorilor din R.P.R., o adunare în cadrul căreia scriitorul Miron R. Paraschivescu, laureat al Premiului de Stat, a conferențiat despre viața și activitatea lui N. A. Nekrasov.

Prezidiul adunării a fost compus din scriitorii: acad. A. Toma, Eugen Jebeleanu, Al. Philipide, Veronica Porumbacu și Eugen Frunză, laureați ai Premiului de Stat.

Au participat deasemeni Mihai Beniuc, laureat al Premiului de Stat, și Traian Șelmaru, secretari ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Ludovic David, secretar al A.R.L.U.S.-ului, scriitorii Al. Jar, laureat al Premiului de Stat, Petre Iosif și alți oameni ai artei și culturii, muncitori, studenți, etc.

Cuvântul introductiv a fost rostit de acad. A. Toma.

A luat apoi cuvântul scriitorul Miron R. Paraschivescu.

Conferința a fost viu aplaudată.

La sfârșit, s'a executat un program artistic în cadrul căruia au fost citite versuri de Nekrasov și s'au interpretat cântece pe versuri ale marelui scriitor. Și-au dat concursul: Irina Răchițeanu-Șirianu, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat, Zenaida Pally, artistă emerită a R.P.R., M. Arnăutu, solist al Operei de Stat din București, Fory Eterle, dela Teatrul Municipal, Tanți Cocea și Gabriel Dănciulescu, dela Teatrul Național „I. L. Caragiale" și R. Carp, dela Opera de Stat.

(Agerpres).

CRONICA FILMULUI

„Școala calomniei"

Oamenii muncii iubesc spectacolele de satiră, spectacole care biciuiesc ceeace e vechi, retrograd, perimat. Un astfel de spectacol este și filmul „Școala calomniei", care rulează de curând pe ecranele cinematografelor noastre. Filmul a fost ecranizat după spectacolul Teatrului Academic de Artă al U.R.S.S. „Maxim Gorki" din Moscova, care a interpretat piesa „Școala calomniei" a dramaturgului englez Sheridan.

R.B.B. Sheridan (1751—1816) satirizează în „Școala calomniei" descompunerea morală, fățărnicia și conservatorismul aristocrației engleze; el demască contrastul care există între predicile despre „înalta morală", despre „justiție", între „manierele elegante", vocabularul „ales" — și viața de trândăveală, desfrâu și nimicnicie pe care o duc clasele exploatatoare. Așazisa școală a calomniei o constituie salonul lady-ei Sneerwell, unde se pun la cale cele mai josnice intrigi, menite să compromită diferiți oameni și să provoace drame scandaloase. In atmosfera înăbușitoare din saloanele lady-ei Sneerwell găsim o galerie de tipuri odioase, care prin cleveteala lor caută să acopere cu noroi pe toată lumea, deși, trebue recunoscut, li se întâmplă adesea să spună multe adevăruri rușinoase despre „înalta societate".

Una dintre cele mai reușite figuri ale piesei lui Sheridan este aceea a lui Joseph Surface, interpretat de A. P. Ktorov, artist al poporului R.S.F.S.R.; printr'un joc scenic de o înaltă artă, prin întreaga sa comportare actorul creează tipul aristocratului englez pe care lăcomia de bani îl face să-și piardă orice trăsături omenești și să atingă adevărate culmi de fățărnicie. El încearcă să-și ascundă josnicia în spatele unor fraze sunătoare despre morală, despre drepturile și îndatoririle omului și altele.

Dacă fățărnicia personagiilor satirizate de Sheridan e caracteristică în general pentru clasele exploatatoare, trebue spus că aristocrația și burghezia engleză și-au câștigat de mai multe sute de ani titlul de mare maestră a ipocriziei, intrigilor, calomniilor — tradiție continuată până în zilele noastre de politicienii reacționari englezi, dela Churchill până la socialiștii de dreapta.

Piesa dezvălue descompunerea morală a unei lumi în care totul se cumpără și se vinde. Sir Peter Teazle e un bogătaș bătrân care datorită averii își poate cumpăra o soție tânără și frumoasă. Indobitocirea și ridicolul care se desprind de pe chipul și din gesturile lui Sir Peter — interpretat cu o deosebită măestrie de M. M. Ianșin, artist al poporului R.S.F.S.R. — trezesc disprețul față de această figură caraghioasă și dezgustătoare de îmbuibat bun de nimic. Ușuratica lady Teazle — interpretată cu multă forță satirică de O. N. Androvskaia, artistă a poporului R.S.F.S.R. — e și ea un produs al acestei societăți putrede. Cu egală seninătate lady Teazle îi stoarce lui Sir Peter 200 lire pentru a-și cumpăra 2 valeți negri sau îi spune pe șleau „iubitului ei soț" că dorește să rămână văduvă pentru a-i moșteni averea.

Acestor oameni, prin mintea și sufletul cărora nu străbate nimic luminos, uman, autorul a căutat să le opună oameni cinstiți — pe Charles, fratele lui Joseph, pe Sir Oliver Surface, unchiul celor doi frați, și pe orfana Maria.

Cu mult humor și exuberanță interpretează P. V. Massalski, artist al poporului R.S.F.S.R., rolul lui Charles Surface. Spre deosebire de fratele său, Charles este un tânăr cinstit, care, deși cheflîu și ușuratic, iubește adevărul, e în stare să nutrească sentimente curate față de Maria. Desigur, el nu e un luptător, dar prin anumite replici, ca de pildă cupletul la adresa parlamentului, prin faptul că-și vinde fără ezitare galeria cu tablourile „venerabililor" săi strămoși aristocrați, autorul a căutat să-l prezinte pe Charles ca pe un personaj simpatic, care are o atitudine de protest față de societatea coruptă în care trăește.

Sheridan a creat o satiră ascuțită la adresa vieții decăzute, putrede, imorale a societății aristocratice, ceeace îl situează printre cei mai valoroși dramaturgi clasici englezi; el nu a putut însă să rezolve problemele pe care le punea; influențat de presiunea societății în care trăia, autorul a transformat finalul, concluzia piesei, îndulcind satira puternică care se degajă din întreaga piesă.

Spectacolul „Școala calomniei" constitue o lecție de înaltă măestrie scenică. Prin verva satirică a jocului, prin vioiciunea interpretării, care fac să strălucească de viață fiecare personagiu, prin fantezia bogată a actorilor și a regiei (N. M. Gorciakov și P. S. Larghin, artist emerit) s'a realizat un spectacol care pune cu putere în relief ascuțișul criticii din piesa clasicului englez.

Acest spectacol filmat arată odată mai mult însemnătatea pe care o are arma satirei și constituie un imbold pentru scriitorii și actorii noștri de a crea scrieri și spectacole satirice, dorite de oamenii muncii.

IOANA DRAGAN

Marele poet democrat-revoluționar Nikolai Alexeevici Nekrasov

M. R. PARASCHIVESCU

Nikolai Alexeevici Nekrasov, marele poet democrat revoluționar rus, s'a născut în anul 1821 și a trăit într'o perioadă istorică din cele mai frământate ale veacului al XIX-lea.

Nekrasov a fost un adevărat fiu al poporului său, un cântăreț înflăcărat al năzuințelor celor asupriți și un luptător neînfricat împotriva tiraniei țariste.

In mijlocul celei mai crâncene asupriri, cu neclintită încredere în popor, Nekrasov prevedea eliberarea ce va veni peste decenii și scria asemenea versuri despre marele popor rus:

El tot o să'ndure — și larg, luminat,
Cu pieptul lui, drum și-o croi.
Păcat doar că'n timpul acel, minunat,
Nici tu și nici eu n'om trăi.

Ca un far strălucitor a ars întreaga viață a lui Nekrasov în mijlocul beznelor autocrației țariste din preajma și începutul celei de a doua jumătăți a veacului trecut, ca un far nestins a luminat el drumul de cazne și împilări al poporului, proiectându-i neîncetat zarea luminoasă a libertății.

Căci Nekrasov nu rămâne doar marele poet al epocii sale, ci el a fost un mare cetățean în toată puterea cuvântului, un tribun al năzuințelor de luptă ale poporului, un tovarăș de luptă al marilor democrați-revoluționari — Bielinski, Cernișevski, Dobroliubov. Contactul cu Bielinski a fost hotărîtor pentru dezvoltarea artistică și determinarea atitudinii politice a poetului. Nekrasov a preluat, prin Cernișevski, conducerea vestitei reviste „Contemporanul" înființată de Pușkin; această revistă devine tribuna cea mai de seamă a celei de a doua generații de revoluționari, a democraților revoluționari care luptă pentru eliberarea poporului rus de sub jugul iobăgiei, împotriva capitalismului ce-și întindea dominația și împotriva tiraniei țariste. Aceasta era de fapt preluarea și dezvoltarea marii tradiții a decembriștilor și a lui Pușkin, în condițiile noii etape istorice din Rusia.

Impreună cu Cernișevski și Dobroliubov, Nekrasov nu s'a lăsat înșelat de reformele pe care țarismul s'a văzut silit să le facă, atât sub presiunea masselor, cât și din pricina greutăților ivite de pe urma războiului din Crimeea, și mai cu seamă de pe urma dezvoltării rapide a capitalismului. Pentru Nekrasov, ca și pentru întregul grup al democraților-revoluționari, cunoscuți sub numele de „raznocinți", țarismul rămânea dușmanul principal și crâncenul exploatator al poporului, întâia piedică în lupta acestuia pentru cucerirea libertății sale.

Viața poetului se și confundă parcă într'un chip simbolic cu aceea a poporului său. Oprimat de un tată moșier, fost ofițer țarist, „un posac incult" — cum îl numea Nekrasov în „Rodina" (Patria) — care i-a tiranizat toată copilăria și tinerețea, este trimis apoi la școala militară din Petersburg. De aici pleacă — nevrând să mai îndure și apăsarea cazonă — și se pregătește pentru intrarea la universitate.

Despre această perioadă, Nekrasov scrie: „Deabia o duc de pe o zi pe alta. Cu greu am găsit un loc de pedagog la pensionul ofițerului Beneți, unde se pregăteau elevi în vederea intrării în școala de ingineri. Pentru o sută ruble-hârtie pe lună, meditam pe cei vreo zece băieți, din zori și până'n noapte.

Trei ani împliniți am îndurat zilnic foamea. Și nu numai că mâncam prost, dar nici nu mâncam în fiecare zi".

Anii aceștia de lipsuri l-au legat pe Nekrasov de soarta obștească a poporului, a acestui popor de țărani iobagi, pe care de mic îi cunoscuse pe moșia de acasă și pe care acum învăța să-i cunoască exprimându-le artistic viața. Sunetul grav, violent uneori, plin de mustrări și înfierare, acest accent răzbunător al liricii sale, nu poate fi privit izolat de viața concretă, cotidiană a poetului. Căci Nekrasov a fost un mare poet, în înțelesul acesta adâncă și trainic, în a cărui liră melodia nu naște spontan, dintr'un fior de suprafață, ci dintr'o aprigă și înverșunată căutare. Iată ce spune el însuși prin glasul imaginarului cetățean din poezia „Poet și Cetățean":

Nu, nu ești Pușkin! Dar tot timpul
Cât soarele-și ascunde nimbul,
Trândav să dormi e o rușine;
Dar și mai rușinos îmi pare
Că azi, în anii cei mai crunți,
Mândrele văi, întinsa mare,
Cerul și dulcea desmierdare
A dragostei, să le mai cânți...
. . . . . .
Dar tu, poetule, ce-ai face?
Intr'o cabină depărtată,
Strunindu-ți lira inspirată,
Te-ai apuca să mângâi oare
Ale trândavilor timpane,
Să'năbuși vuietul cel mare
Al mării prinse de cicloane?

Niciun moment, un singur vers de al lui Nekrasov nu sună fals, și ceeace impune în poezia lui, ceeace o face să trăiască peste decenii și deacum înainte o va face să strălucească și să vorbească generațiilor și popoarelor, este marea credință în forțele poporului pe care poetul a topit-o în poezia lui.

Nici nu poate fi conceput Nekrasov altfel decât cu sufletul arzând pentru cauza celor pe care îi cântă. Și tocmai de aici marea lui forță critică. Lupta pentru libertatea poporului a fost lupta lui, s'a identificat întrutotul cu viața lui Nekrasov:

Poporului, cu lira-mi am vrut să-l fiu fidel.
Poate-am să plec din viață, necunoscut de el,
Dar l-am slujit — și sufletu-mi este liniștit...
Chiar dacă nu oricare'n vrăjmaș vom fi lovit,
Cu toții 'n luptă! Soarta decide bătălia...
Văzut-am zorii roșii: e fără robi Rusia!...

Spiritul său critic și acuzator dovedește permanent vigilența unui adevărat revoluționar. După reforma din 1861, prin care Alexandru II chipurile desființa iobăgia, Nekrasov are grijă să frâneze entuziasmul celor păcăliți de această reformă demagogică și să arate poporului că mai are de dus lupte pentru libertate.

Avea să se dovedească curând că poziția lui Nekrasov, ca și a întregului grup de democrați revoluționari era îndreptățită.

Dar din această atitudine critică n'au ieșit numai sunetele sumbre ale lirei sale. Da, muza lui și-a numit-o „a tristeței și a răzbunării", ea avea obrazul brăzdat de bice, pe fruntea ei stăteau mai bine decât laurii, cununile de spini, și poetul însuși exclamă despre el:

Nu va 'nvăța vreodată să iubească
O inimă ce-a obosit urând!

Dar cine și-a iubit mai mult și mai adânc poporul decât Nekrasov? In arta sa, pornind chiar dela creația populară, dela folclor, Nekrasov își scoate din realitatea vie personagiile sale, vorbește în graiul lor, îmbogățind astfel limba literară și ducând mai departe legătura pe care Pușkin o stabilise cu folclorul.

Lirica lui Nekrasov este atât de apropiată prin conținut și formă de cântecul popular, încât multe din versurile lui au pătruns adânc în rândurile poporului, devenind un bun comun al acestuia. In această lirică se exprimă din plin dragostea poetului pentru țara și poporul lui; este o poezie pătrunsă de patriotism în toate fibrele ei, și tocmai deaceea poporul a simțit-o ca a lui, și ea a constituit un model pentru generațiile următoare de poeți. Humorul și spiritul satiric al poporului rus se ridică prin poezia lui Nekrasov la un nou nivel artistic, întorcându-se iar la popor și îndreptându-l pe drumul luptei pentru libertate.

Personagiile din opera lui Nekrasov au devenit tot atât de populare, ca și eroii din creațiile folclorice: în marele său poem „Cui i-e bine'n Rusia" el arată o întreagă galerie de tipuri: luptători ca Saveli și Nagoi, răzbunători ca Iakob, trădători și cozi de topor ca Gleb, și, însfârșit, revoluționari și apărători ai poporului ca Grișa Dobrosklonov. Dar Nekrasov este și primul poet rus care vede și denunță cruzimea exploatării capitaliste: în „Drumul de fier", „Plânsul copiilor", „Pe Volga", „Cântec despre cuvântul liber" sarcasmul și ura poetului împotriva exploatatorilor sunt egalate de dragostea lui fierbinte față de exploatați.

Firul roșu al operei sale este iubirea și încrederea în oameni, în oamenii mulți nevoiași, asupriți, în cei care muncesc, clădesc, sapă,ară, străbat drumurile patriei, ca în „Marchitanii" (Korobeiniki), mor istoviți în armata țarului, ca în „Orina, mama soldatului", ca să nu mai vorbesc de dragostea fără seamăn — ce oglindea o bună parte din dragostea filială față de mama lui — pe care Nekrasov a arătat-o femeii ruse. In prefața marelui poem „Gerul, moșu' cu nas roșu", el glorifică femeia rusă:

A soartei jertfă 'ntâmplătoare
Surd, tăinuit ai îndurat.
Lumii, nici luptele amare,
Nici jalea ta nu ți-ai trădat.
Dar mie îmi spune taina!
De mic copil te știu eu, doară.
Tu — care 'ntruchipezi doar spaima,
Tu — oboseala seculară!
Nici n'are inimă 'n piept, cine
Nu varsă lacrimi pentru tine!
Eu, totuși, vorba de țărancă
Anume-o adusei, să spun
Că tipul mândru de rusoaică
Mai poți să-l întâlnești și-acum...

Aceeași glorificare a femeii ruse este și în poeziile: „Mama", „Orina, muma soldatului", „Gândind la războiul..." și culminând cu acele două capodopere — „Kneaghina Trubețkaia" și „Kneaghina Volkonskaia" — în care poetul ridică pe cele două eroine decembriste la simbolul femeii luptătoare pentru libertate.

Nu, ura n'a fost la Nekrasov decât parte constitutivă din iubirea pentru poporul său, — și aceasta este marea învățătură pe care viața și opera lui o aduc scriitorilor din lumea întreagă. Acest poet, care — alături de Pușkin și Lermontov — este unul din luceferii poeziei ruse și universale, n'a fost lăsat multă vreme să pătrundă în sufletul poporului său pentru care a trăit, a luptat, a cântat. Cenzura țaristă i-a luat deseori cuvântul și a trebuit să biruie în Rusia Marea Revoluție, „furtuna" din 1917, al cărei vestitor și el a fost, pentru ca să-și capete locul ce i se cuvenea, pentru ca versul lui să pătrundă în toate cugetele și inimile popoarelor sovietice.

După poezia lui Pușkin, Lenin iubea cel mai mult poezia lui Nekrasov. Nadejda Krupskaia povestește că Lenin știa pe dinafară poeziile lui Nekrasov și nu se lipsea de volumul lui de poezii nici chiar în deportări sau în exil. Astăzi, Nekrasov este cunoscut și iubit pe toată întinderea Uniunii Sovietice, opera lui e tipărită și difuzată în tiraje uriașe.

Numele lui Nekrasov este astăzi cunoscut în întreaga lume, ca al unuia din cei mai străluciți reprezentanți ai poeziei revoluționare. Pentru poporul și poeții noștri, opera lui este un nesecat izvor din care se poate învăța patriotismul, dragostea de libertate, strânsa legătură cu arta și limba poporului, înaltul nivel artistic și spiritul de tribun, combatant în primele linii ale poporului pentru un viitor luminos.

Azi, când comemorăm 75 de ani dela moartea marelui poet al democrației revoluționare, Nikolai Alexeevici Nekrasov, putem afirma cu mândrie că el constitue, prin opera sa poetică și prin exemplul său de cetățean, un izvor de forță pentru noi pe drumul pe care se înalță spre socialism poporul nostru muncitor, sub călăuzirea partidului clasei muncitoare, sub lumina Revoluției din Octombrie și a victoriilor popoarelor sovietice conduse de marele Stalin.

(Stenogramă prescurtată și revăzută a cuvântării ținute la Casa Prieteniei Româno-Sovietice cu prilejul comemorării lui N. A. Nekrasov).

Darea de seamă publică a delegației poporului român la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii

Joi după amiază, în sala Patria, membri ai delegației poporului român care a participat la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena, au făcut o dare de seamă publică asupra lucrărilor și hotărîrilor istoricului Congres.

În sală se aflau numeroși academicieni și profesori, oameni ai artei și culturii, stahanoviști, muncitori de frunte, studenți, reprezentanți ai cultelor, gospodine. Cu un fierbinte entuziasm, ei au manifestat voința ce animă pe toți cetățenii cinstiți și iubitori de pace din patria noastră, de a apăra cu fermitate pacea, împotriva uneltirilor provocatorilor de război în cap cu imperialiștii americani.

Cu un mare interes, cu sentimentul deplinei încrederi în victoria cauzei scumpe a păcii, cei prezenți au ascultat expunerile vorbitorilor.

În nenumăratele lozinci scandate de participanții la adunare străbătea hotărîrea cu care poporul nostru, constructor harnic al socialismului apără pacea, dragostea sa față de marea Uniune Sovietică, puternicul bastion al păcii, atașamentul său fără de margini față de politica de pace a Partidului Muncitoresc Român și a guvernului Republicii Populare Române.

Din mijlocul sutelor și sutelor de participanți au răsunat cuvinte de dragoste nețărmurită față de marele stegar al păcii în lume, Iosif Vissarionovici Stalin.

La masa prezidiului adunării au luat loc: acad. Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Sorin Toma, Florica Mezincescu, membri ai Consiliului Mondial al Păcii, acad. prof. Traian Săvulescu, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, Patriarhul Justinian Marina, acad. prof. N. Hortolomei, acad. Camil Petrescu, Ileana Răceanu, Episcopul Valerian Zaharia, Nicolae Vasu, prof. univ. Raluca Ripan, G. Timică, Petru Dumitriu, Matei Paraschiva, Ion Dobre, Stana Ulmeanu. Adunarea a fost prezidată de acad. Mihail Sadoveanu.

★ ★ ★

Cuvântul de deschidere a fost rostit de acad. M. Sadoveanu, care a vorbit printre altele despre decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" pe anul 1952.

„Ca membru al Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" — a spus vorbitorul — am participat la recenta întrunire a acestui Comitet, care a avut loc la Moscova. Anul acesta, Comitetul a decernat înalta distincție unui număr de încă șapte neosteniți apărători ai păcii, care, prin lupta lor, au mobilizat popoarele împotriva calamității războiului".

Acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., conducătorul delegației poporului român la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii, a făcut o amplă și documentată expunere asupra lucrărilor Congresului.

În cuvinte calde, mișcătoare, el a redat aspecte semnificative pentru caracterul larg, reprezentativ și pentru amploarea uriașă a măreței adunări a popoarelor și forțelor iubitoare de pace.

„Congresul dela Viena — a spus vorbitorul — a fost într'adevăr Congresul Popoarelor. Așa dar, vestirea profetică a tovarășului Stalin a început să se întruchipeze. Popoarele s'au ridicat și simt nevoia să se organizeze, pentru a apăra cauza păcii până la capăt".

Făcând analiza lucrărilor Congresului și referindu-se la primul punct de pe ordinea de zi — „Independența și securitatea popoarelor" — vorbitorul a arătat că la marele Sfat al Păcii dela Viena, „o serie întreagă de vorbitori au condamnat politica imperialiștilor americani care au desmembrat Germania, care transformă Germania occidentală și Japonia în focare ale unui nou război mondial, care au pus sub semnul robiei zeci de popoare, care organizează cu febrilitate fel de fel de blocuri și coaliții agresive, împânzind lumea cu baze de război. Dela tribuna Congresului a răsunat în lumea întreagă glasul acuzator al popoarelor din țările coloniale, popoare oprimate și împilate, dar care s'au trezit la lupta pentru libertate și independență națională. Cuvântările altor delegați au exprimat tragedia unor mari țări capitaliste, cândva libere, dar pe care astăzi imperialiștii americani le-au redus la situația unor țări vasale, lipsite de adevărată independență și suveranitate națională, puse sub ocupația trupelor americane și tratate de către imperialiștii americani ca niște țări coloniale. Toți oratorii și-au exprimat părerea că nu poate exista securitate fără independență națională".

Acad. Traian Săvulescu a analizat apoi dezbaterile Congresului în jurul celorlalte două teme de pe ordinea de zi: „Încetarea războaielor în curs" și „Destinderea încordării internaționale". Vorbitorul a arătat cum dela tribuna Congresului delegații popoarelor au înfierat cu tărie monstruosul război dezlănțuit de imperialiștii americani în Coreea, faptul că agresorii pârjolesc așezările omenești coreene și ucid cu cruzime populația civilă. El a descris eforturile eroice pe care le fac popoarele coreean și chinez pentru înlăturarea efectelor barbarului război bacteriologic.

Să punem în fața programului agresiv al pactului Atlantic — a spus vorbitorul — răspunsurile tovarășului Stalin la întrebările ce i-au fost puse de către corespondentul diplomatic al ziarului New York Times, răspunsuri luminoase în care marele stegar al păcii mondiale arată că războiul între S.U.A. și U.R.S.S. nu poate fi considerat inevitabil, în care se reafirmă principiul posibilității coexistenței pașnice între țări cu sisteme economice și sociale diferite, principiu fundamental al politicii externe staliniste.

După ce a arătat că voința hotărîtă a popoarelor și-a găsit expresia în cele două documente istorice adoptate în ședința de închidere a Congresului, acad. Traian Săvulescu a spus:

Marele Congres dela Viena, amploarea și rezultatele lui, au arătat popoarelor lumii mai limpede ca oricând că pacea poate fi salvată, că ea trebue să fie salvată. Congresul dela Viena a jucat un rol uriaș — și efectele nu vor întârzia să se arate — în întărirea unității popoarelor și forțelor iubitoare de pace de pretutindeni, în sporirea combativității și a spiritului lor de organizare.

Poporul nostru, care, alături de Uniunea Sovietică și de țările de democrație populară, se află în primele rânduri ale frontului mondial al păcii, merge cu pași hotărîți pe drumul lărgirii și al adâncirii necontenite a mișcării pentru pace în țara noastră, al dobândirii de noi succese în lupta pentru apărarea păcii, pentru întărirea și înflorirea patriei care-și făurește fericirea.

Patria noastră apără cauza păcii într'un sector plin de responsabilități al frontului mondial al păcii. Fasciștii lui Tito, acești nemernici mercenari ai imperialiștilor americani, dușmani înverșunați ai Uniunii Sovietice și ai țărilor de democrație populară, se dedau la tot felul de provocări agresive la frontiera noastră.

Dar mâinile imperialiștilor sunt mult mai scurte ca înainte, prea scurte pentru ca să mai poată cotrobăi prin casa noastră. Dacă însă vor încerca să facă așa ceva, vom ști, împreună cu prietenii noștri de nădejde, să le scurtăm și mai mult.

În încheiere vorbitorul a spus:

În noua etapă de luptă pentru pace a popoarelor, însuflețiți de hotărîrile Marelui Congres dela Viena, ne îndreptăm cu dragoste gândurile noastre spre Partidul Muncitoresc Român, spre Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care călăuzește poporul pe calea păcii, progresului și fericirii.

Poporul nostru își exprimă în același timp și cu acest prilej din toată inima sentimentul de dragoste fierbinte și recunoștință nemărginită față de marea Uniune Sovietică în jurul căreia se strâng forțele păcii din lumea întreagă, față de gloriosul stegar al păcii, tovarășul I. V. Stalin.

Acad. Camil Petrescu, scriitor, laureat al Premiului de Stat, a spus între altele:

„Marele Congres al Popoarelor dela Viena va fi povestit, în variatele lui aspecte, treptat, multă vreme de aci încolo, fiindcă va rămâne desigur multă vreme în amintirea celor care au participat la el...

Vorbitorul s'a oprit în mod special asupra unui aspect care l-a impresionat în mod deosebit: „Dragostea pe care acest mare Congres a arătat-o, de câte ori a avut prilejul, Uniunii Sovietice și reprezentanților popoarelor sovietice".

Descriind apariția la tribună a scriitorului sovietic Korneiciuk, vorbitorul arată: „Este Korneiciuk. Pare foarte încurcat, dar surâde fericit. Simte în mod evident, că omenește, aplauzele îl depășesc. Ele sunt adresate, peste capul lui, puterii care a înfruntat hoardele lui Hitler, care a eliberat patria, care a reconstruit mai frumos orașele, care a ridicat centrale electrice uriașe, a săpat canalul Volga-Don, a înălțat orașele siberiene și pregătește transformarea naturii. Puterea care a ajutat și ajută masele imense ale muncitorimii din lumea întreagă să se elibereze... La sfârșit i se face cea mai călduroasă ovație din câte mi-a fost dat să văd până acum în viața mea". Ceeace e de remarcat cu deosebire aci, e că în sală mai puțin de un sfert din participanți erau comuniști, numărul cel mai mare al delegaților fiind constituit din reprezentanți ai celor mai deosebite curente de opinie publică.

În continuare vorbitorul descrie manifestația de simpatie făcută delegaților sovietici de populația Vienei, cu prilejul „Marșului Păcii".

Acad. N. Hortolomei, președintele Societății Științelor Medicale din R.P.R., a vorbit despre rolul intelectualilor și al științei în lupta pentru pace.

„La marele Congres al Popoarelor dela Viena — a arătat vorbitorul — am întâlnit printre delegați multe figuri ilustre ale științei contemporane, savanți cu renume mondial. La ședințele Congresului am auzit glasul demascator al acestora, acuzarea lor hotărîtă împotriva imperialiștilor provocatori de război, care dezonorează știința punând-o în slujba morții și distrugerilor.

Ca medic și ca om de știință care înțeleg să-mi consacru eforturile în folosul vieții oamenilor, al civilizației și progresului, adresez de aci poporului nostru iubitor de pace, chemarea de a nu înceta o clipă să-și ridice glasul de protest împotriva imperialiștilor americani care folosesc arma bacteriologică, de a cere interzicerea armelor de exterminare în masă.

Congresul dela Viena a scos puternic în evidență că lupta intelectualilor face parte integrantă din lupta generală a popoarelor pentru pace și că în vremea noastră știința, cultura și arta trebue să fie organic împletite cu lupta pentru pace. Dacă în țările capitaliste savanții și ceilalți intelectuali cinstiți trebue să lupte pentru pace în condiții de prigoană din partea autorităților, în Republica Populară Română, țară de democrație populară, oamenii de știință și toți ceilalți intelectuali, au toate înlesnirile și au deci datoria de cinste și onoare ca — urmând admirabilul exemplu al intelectualității sovietice — să-și consacre forțele și cunoștințele vieții, păcii și fericirii poporului...".

Ion Dobre, președintele Uniunii sindicatelor din petrol și gaz metan, membru în Biroul Executiv al C.G.M., după ce a subliniat faptul că la Viena s'a făcut auzit glasul tuturor popoarelor lumii, s'a ocupat de marea voință de pace a poporului român.

„Poporul nostru muncitor, popor constructor al unei vieți noi, fericite și îmbelșugate — a spus vorbitorul — este profund atașat cauzei păcii.

Muncind cu avânt pentru construirea socialismului, a fericirii și bunei stări, oamenii muncii din patria noastră aduc o contribuție prețioasă la lupta pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Țara noastră este un mare șantier. Se construesc noi uzine și fabrici, Canalul înaintează zi de zi spre mare; la Bicaz se construește marea hidrocentrală, capătă viață tot mai mult planul de electrificare a țării.

Cuvintele înțeleptului nostru conducător tov. Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la posibilitatea îndeplinirii prevederilor planului cincinal în patru ani au însuflețit și mai mult eforturile oamenilor muncii din patria noastră, care cu elanul lor nestăvilit, manifestându-și și de data aceasta dragostea, încrederea lor nețărmurită față de partid, au pornit la realizarea cincinalului în patru ani, conștienți că în felul acesta pun temelii solide noii orânduiri, vieții fericite de mâine și contribue la menținerea păcii în lumea întreagă.

Încă din primele zile ale anului 1953, în fiecare uzină și fabrică, pe fiecare șantier, au fost obținute noi și noi victorii pe frontul construirii socialismului, al apărării păcii.

Agresorii americani și slugoii lor titoiști nu se pot împăca cu gândul că țara noastră a încetat de a mai fi o semicolonie a imperialismului, că noi construim un viitor fericit, în care nu mai este loc pentru jecmănitori și paraziți. Iată dece, întărirea necontenită a patriei noastre, a capacității ei de apărare, sporirea vigilenței revoluționare sunt sarcini de căpetenie pentru țara noastră, pentru poporul nostru muncitor".

G. Timică, artist emerit al R.P.R., a descris câteva scene emoționante petrecute la Congres, după care a zugrăvit contrastul între viața grea a actorilor din Austria și viața frumoasă a actorilor în R.P.R.

„Iată dece — a spus vorbitorul — după o călătorie în lumea capitalistă, orice om cinstit din țara noastră își simte inima plină de și mai multă dragoste pentru patria noastră, Republica Populară Română, e și mai hotărît să facă totul pentru înflorirea ei, pentru apărarea ei împotriva oricărui vrăjmaș, pentru apărarea independenței ei, pentru apărarea păcii".

Încheiându-și cuvântarea, G. Timică s'a adresat tuturor acelora care activează pe tărâmul artei teatrale în țara noastră. „Vreau să amintesc tuturor actorilor noștri — a spus el — rolul și răspunderea imensă pe care le au în lupta dusă de întregul nostru popor muncitor pentru consolidarea și desvoltarea cuceririlor de până acum, în lupta pentru pace, pentru întărirea necontenită a patriei noastre libere. Să ne intensificăm necontenit eforturile, să ne desfășurăm toate aptitudinile și tot talentul nostru pentru a oglindi cât mai viu vremurile mărețe pe care le trăește țara noastră, pentru a însufleți și entuziasma masele muncitoare în lupta pentru pace, pentru construirea socialismului și pentru un viitor fericit".

Valerian Zaharia, episcop ortodox al Oradiei, a vorbit despre participarea clerului la lucrările Congresului popoarelor și despre sarcinile slujitorilor cultelor din R.P.R. în lupta pentru pace.

Pe toți cei care ne-am întrunit la Viena — a spus vorbitorul — ne-a unit voința de pace și hotărîrea fermă de a lupta pentru apărarea ei, o hotărîre tare ca stânca de cremene, izvorîtă din dorința fierbinte ca văpaia furnalelor.

Hotărîrile istorice ale Congresului popoarelor dela Viena au devenit pentru toți cei care am colaborat la ele, o poruncă de scriptură sfântă, pentru mărturisitorii și slujitorii tuturor credințelor religioase din lume.

Acestea sunt și rămân ghidul permanent al activității noastre de fiecare zi de acum înainte și de cuprinsul lor vom lega sufletul fiecărui credincios, pentru ca sfânta cauză a păcii să triumfe asupra atițătorilor la război ca lumina asupra întunericului, ca viața asupra morții.

Ileana Răceanu, vicepreședintă a U.F.D.R., s'a ocupat în cuvântarea sa de istoricele hotărîri ale Congresului și de sarcinile ce revin mișcării pentru pace din țara noastră.

Ca rezultat al voinței comune a popoarelor de a preîntâmpina războiul și de a salva pacea lumii — a spus ea — au apărut mărețele documente adoptate de Congres: **Mesajul către guvernele celor cinci mari puteri și Apelul adresat popoarelor lumii.**

Congresul a cerut în mod unanim și cu toată hotărîrea încetarea imediată a tuturor operațiunilor militare în Coreea. Totodată, congresul a cerut stăruitor încetarea imediată a operațiunilor militare în Vietnam, Laos, Cambodge și Malaya. Rezolvarea pașnică a problemelor germană și japoneză, asigurarea independenței naționale a tuturor statelor, încetarea discriminărilor rasiale, oprirea cursei înarmărilor și a creării de baze pe teritorii străine, interzicerea războiului bacteriologic, chimic și a armei atomice, dezarmarea generală simultană și proporțională, reluarea schimburilor economice și culturale între state, cererea ca O.N.U. să redevină un loc de înțelegere între popoare — iată revendicările popoarelor exprimate în Apelul Congresului, document care reflectă năzuințele aprinse și dorința tuturor oamenilor cinstiți și iubitori de pace.

Hotărîrile luate la Congresul popoarelor au găsit un puternic răsunet în țara noastră, însuflețind și mai mult poporul nostru în munca pașnică și constructivă.

A traduce în viață hotărîrile Congresului dela Viena înseamnă pentru poporul nostru în primul rând a depune eforturi sporite pentru îndeplinirea sarcinilor planului de stat pe anul 1953, în toate domeniile de activitate, înseamnă a da viață posibilității îndeplinirii planului cincinal în patru ani, înseamnă a grăbi realizarea minunatelor perspective de viitor înfățișate de conducătorul iubit al partidului și poporului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Hotărîrile Congresului ne îndeamnă să demascăm neobosit pe atițătorii la război americani, să fim vigilenți față de orice încercare dinafara sau dinăuntrul patriei noastre de a submina cuceririle noastre scumpe, să demascăm cu toată tăria clica de agenți și sploni Tito-Rankovici. Zi de zi să întărim prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică, cu țările de democrație populară și solidaritatea cu toate popoarele iubitoare de pace.

Lărgirea continuă a mișcării pentru pace în țara noastră, întărirea comitetelor de luptă pentru pace, atragerea în acțiuni concrete pentru apărarea păcii a tuturor cetățenilor dornici de pace din țara noastră constituie unele din sarcinile cele mai importante care decurg din Hotărîrile Congresului Popoarelor."

★

Cu nesfârșite aplauze participanții la adunare au adoptat textul unei telegrame adresate Consiliului Mondial al Păcii.

La sfârșit au fost proiectate imagini, redând aspecte dela marele Congres al Popoarelor pentru Apărarea Păcii, cât și aspecte dela demonstrația de massă organizată de populația Vienei în cinstea Congresului.

(Agerpres)

Campionatul sătesc de șah

Din an în an jocul de șah se bucură de o tot mai mare popularitate în rândul masselor largi de oameni ai muncii din patria noastră.

În anii regimului de democrație populară și în special după ce a apărut „Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. asupra problemei stimulării și dezvoltării continue a culturii fizice și a sportului", care subliniază în mod deosebit importanța acestei discipline sportive, jocul de șah practicat altădată de un număr restrâns de inițiați a devenit cunoscut masselor largi de oameni ai muncii dela orașe și sate.

Zeci de mii de țărani muncitori, din cele mai îndepărtate colțuri ale țării, practică astăzi jocul de șah, care are o mare valoare educativă, contribuind la dezvoltarea memoriei, atenției, puterii de concentrare.

În anii 1951 și 1952 s'a organizat pentru oamenii muncii dela sate câte un campionat de șah.

La cele două campionate au luat parte peste 145.000 de țărani muncitori. Numai în regiunea Ploești la campionatul organizat în 1951 au luat parte 9800 țărani muncitori. La campionatul din anul 1952 au participat 8200 țărani muncitori din regiunea Timișoara și aproape 6000 din Regiunea Autonomă Maghiară.

Din rândul participanților la cele două campionate s'au evidențiat o serie de elemente talentate.

Pentru a stimula și dezvolta interesul oamenilor muncii dela sate pentru această disciplină sportivă, Comitetul de Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri a luat inițiativa de a organiza un campionat raional sătesc de șah.

Acest campionat, început în ziua de 8 Ianuarie, se va desfășura până în ziua de 15 Martie a.c. în trei etape, pe comune, pe centre de comune și pe raioane.

Noua policlinică din Valea Tazlăului

În comuna Lucăcești, din Valea Tazlăului, a intrat de curând în funcțiune o policlinică cu staționar cu o capacitate de 25 paturi.

Policlinica instalată într'o clădire nouă, cuprinde cabinete de boli interne, chirurgie, radiologie, cabinet dentar și este înzestrată cu aparate medicale moderne, precum și cu mobilierul necesar. Ea este deservită de personal sanitar de specialitate. Pe lângă policlinică funcționează, deasemeni, o bibliotecă.

GH. NICULA
corespondent voluntar

Cartierul Ilie Pintilie din Iași

Pe vremea regimului burghezo-moșieresc, muncitorii dela atelierele C. F. R.-Nicolina Iași trăiau în condiții de neagră mizerie, într'un cartier ale cărui străzi erau pline de gropi și noroaie.

Astăzi cartierul este de nerecunoscut. El este iluminat în întregime, are străzi pavate și lărgite, iar în locul cârciumilor pe care le stăpânea altădată fostul prefect liberal Dobrovici au luat ființă astăzi un cămin cultural, o sală de teatru, un club și o bibliotecă. Deasemeni, s'a înființat o stație de radioamplificare care are peste 700 de difuzoare instalate în casele muncitorilor.

Pentru a se veni în ajutorul femeilor cu copii s'au organizat în cartier un cămin de zi și o creșă. Muncitorii ceferiști au dat cartierului lor numele „Ilie Pintilie", în amintirea vajnicului luptător comunist ucis sub zidurile Doftanei.

GH. BOTNARU
corespondent voluntar

FOILETON

„Ochii și mașinile"

Ca orice om fudul, dornic ca posteritatea să-i ridice o statue pe care să fie înscrise în semn de omagiu cuvintele sintetizând strădania vieții sale — Constantin Manafu, director la S.M.T. Romanu, și-a ales o lozincă pe care o trâmbițează de câte ori are ocazia: „Ochii și mașinile".

Când vezi pe Manafu cum caută să te străpungă cu privirea, când vezi cât patos pune în rostirea acestei lozinci îți zici: „Strașnic om e directorul Manafu, strașnic zău... Bun gospodar trebue să fie!" Și directorul Manafu, ca și când ți-ar ghici gândul, ia o atitudine teatrală și declară: „Partidul și guvernul înzestrează mereu S.M.T.-ul cu mașini și tractoare noi! Să îngrijim de acestea ca ochii din cap, ca ochii din cap, zic. Eu voi fi exemplu..." La intervale scurte, directorul Manafu, asemeni oratorilor celebri, își scoate batista, își șterge nervos picăturile argintii de pe frunte, apoi continuă și mai avântat să-ți explice în fel și chip atașamentul lui față de clasa muncitoare, față de linia partidului.

Numai că între vorbele umflate ale directorului și faptele sale e mare deosebire. La S.M.T.-ul unde e director Manafu, mașinile nu se păstrează în remize, ci afară în curte sau pe câmp, descoperite. Dar nu numai atâta... Din cauza „simțului gospodăresc" al directorului Manafu, în gara Traian-Sat stau neridicate zeci de mii de cărămizi, cantități însemnate de ciment, vagoane de nisip, material lemnos, etc., care sunt destinate construirii remizelor.

— Bate ploaia pe tractoare — spun unii muncitori, îndureraţi de soarta mașinilor ce stau în zloată.

— Las'să le bată, în felul acesta se spală și intră în reparație curate — face o glumă directorul. Apoi, încruntându-se, continuă: „Ș'apoi cum de îți permiți să mă înveți d-ta cum să îngrijesc mașinile? Pe mine care nu trece un minut fără să-mi repet: „Ochii și mașinile"?

Și într'adevăr, directorul Manafu ține așa de mult la păstrarea mașinilor, încât a refuzat să trimită garniturile de treer pentru orez, garnituri cerute de către întovărășiții și colectiviștii cu care avea contract.

— Măi fraților, le-a arătat el cu multă convingere, mașinile trebue păstrate, îngrijite și nu puse prea mult la muncă. Nu trebue să le forțăm...

— Dar aveți contract cu noi, și acolo e prevăzut... au încercat să protesteze contractanții.

Și, probabil, considerând că nu merită să-ți pierzi vremea cu profanii în materie de mașini, directorul Manafu le-a tăiat-o scurt:

„Degeaba insistați! Doar nu am fost pus aici de florile mărului. M'a pus să păstrez cu sfințenie bunul poporului și-l voi păstra".

Într'una din zile, administratorul cantinei, Gheorghe Beșleagă, a luat un tractor și a făcut câteva curse de probă prin sat, să-l vadă oamenii și, mai ales, să-l admire fetele. Greu e până te obișnuești pe tractor, că apoi nu-ți mai vine să te deslipești de el; așa s'a întâmplat și cu Beșleagă. Seara s'a culcat dar n'a mai avut astâmpăr... Gândul îl era numai la tractor. Dimineața s'a dus, a alimentat tractorul și apoi, ca să aibă mai mult curaj, s'a autoalimentat și dânsul cu niscaiva produse spirtoase, și p'aci ți-e drumul. Plimbarea aceasta atât de plăcută s'a prelungit până pe la cântatul cocoșilor. Chefliul a creat cu această ocazie cele mai bune „condiții" de a băga în reparație tractorul: a spart blocul motorului, iar pe una din uliițe a pierdut magnetoul.

De această ispravă, după cum e și normal, a auzit și directorul Manafu. S'a făcut foc.

— „Cum îl cheamă pe netrebnic?" — a întrebat dânsul iritat.

— Beșleagă Gheorghe — i s'a răspuns.

La auzul acestui nume, directorul Manafu se calmă ca la auzirea numelui unui mucenic. „Netrebnicul" era rudă cu directorul Manafu. Să pedepsească un asemenea om?

Directorul Manafu a conchis că pentru unii oameni mai „merituoși" din cadrul S.M.T.-ului se pot face totuși abateri dela principiile dumisale imuabile. S'apoi, în fond, ce mare greșală a făcut Beșleagă că s'a plimbat cu tractorul... De, pentru oameni subțiri ca el plimbarea nu poate să nu țină cont de mijloacele tehnice ale vremii... După o asemenea argumentare prodigioasă, directorul Manafu fu plin de indulgență în ceeace privește purtarea lui Beșleagă.

Dar exemplul ingeniosului chefliu a fost urmat de alții, care se urcă pe tractor când vor, dimineața sau seara. Unii se duc cu tractorul să-și cumpere țigări, alții se duc până la secția de produse spirtoase să se alimenteze cu ceva prăștină, alții defilează prin sat. Tractoarele la S.M.T.-Romanu-Brăila s'au transformat, așadar, în adevărate automobile la scară.

Acest faliment rușinos al „lozincii" sale cu privire la păstrarea mașinilor și folosirea lor în chip productiv nu l-a pus pe gânduri pe directorul Manafu. Neobosit, dinamic, inventiv cum e în vorbe, și-a ales altă lozincă.

— Oamenii sunt capitalul cel mai de preț — strigă el cât îl ține gura la ședințe.

Tractoriștii însă mănâncă mai departe aceeași mâncare proastă la cantină. Și parcă-i un făcut: cu cât directorul vorbește mai mult de grija față de om, cu atât ciorba se subțiie.

— Să luăm măsuri împotriva celor ce nu au grijă de oameni — spune directorul bătându-se cu pumnul în piept. Măsuri? Dar ce măsuri poate lua când Beșleagă, administratorul cantinei, e una și aceeași persoană cu plimbărețul nocturn de pe tractor, ruda dumisale?

Dela un timp unii tractoriști n'au mai putut răbda să tot vadă în strâchini o hrană atât de proastă și au cerut administratorului și directorului socoteală. Directorul Manafu și-a ieșit atunci din pepeni.

„Dece vă băgați nasul unde nu vă fierbe oala — a tunat el. Pe mine m'a pus ca să răspund aici". Și dacă după un asemenea răspuns se mai discută pe ici, pe colo, directorul începe să combată critica de jos cu pumnii lui masivi, așa cum s'a întâmplat în ziua de 7 Decembrie 1952, când l-a bătut în lege pe tov. Cornici Alexandru, în altă zi pe tov. Mărgărit Petre și alții.

Vestea despre „sistemele" folosite în munca de conducere de Constantin Manafu a trecut de mult granițele S.M.T.-ului-Romanu. Vorbele mari, frazele șablon ale lui Manafu sunt cunoscute acum și la comitetul raional de partid.

Din păcate, tovarășii dela comitetul raional de partid spun asemeni lui Beșleagă: „Strașnic director mai e Manafu". Aceasta numai pentrucă Constantin Manafu ține discursuri bombastice, are mână „forte" și sporovăește necontenit despre grija față de mașini și de oameni.

Ar fi bine dacă tovarășii dela comitetul raional și-ar aduce aminte de fabula lui Krilov, în care e vorba de două butoaie care merg la vale:

Cel gol fuge în goana mare
Și hărmălaia doagelor e'n stare
Stârnind în valuri praful pe șosea
Să bage lumea în belea.

Un asemenea butoi gol ca directorul Manafu ar trebui expediat cât mai la vale, fiindcă n'are nevoie nimeni dela S.M.T.-Romanu de hurultul doagelor sale.

C. CĂPRARU
FL. MILEA

Tratativele dela Tokio între Li Sîn Man, generalul Clark și Ioșida

ȘANHAI 8 (Agerpres). — TASS transmite:

La 5 Ianuarie „președintele" Coreei de Sud, Li Sîn Man, a sosit la Tokio fiind chemat de generalul Clark. Potrivit declarațiilor oficiale, Li Sîn Man a sosit în Japonia pentru „a lichida" divergențele care împiedică încheierea „tratatului de pace" între Japonia și Coreea de Sud.

Corespondentul din Tokio al agenției United Press a comunicat însă că Clark l-a chemat pe Li Sîn Man cu „alt scop" și că Statele Unite au tot interesul să transforme Japonia și Coreea de Sud în „parteneri" ai lor întru „apărarea" Asiei, adică să atragă Japonia și Coreea de Sud în Uniunea agresivă a Pacificului, înjghebată de americani, și să folosească pe scară și mai largă popoarele Japoniei și Coreei de Sud drept carne de tun. În această lumină este semnificativ faptul că împreună cu „președintele" sud-coreean au sosit la Tokio șefii statelor majore ale armatei și flotei lisînmaniste.

Li Sîn Man intenționează „să organizeze" aducerea cu forța în Coreea de Sud a coreenilor care locuesc în Japonia, pentru a-i folosi ca soldați.

Sosirea lui Li Sîn Man la Tokio și tratativele sale în legătură cu furnizarea de carne de tun pentru războiul din Coreea au provocat proteste puternice în rândurile coreenilor care locuesc în Japonia. După cum anunță posturile de radio japoneze, 120 de reprezentanți ai Frontului unit democrat coreean din Japonia din prefecturile Osaca, Kioto, Hiogo și Siga s'au prezentat la reședința lui Ioșida pentru a protesta împotriva tratativelor pe care le duce Li Sîn Man cu Clark și Ioșida.

Corespondentul din Tokio al Agenției Reuter anunță că poliția din Tokio a fost mobilizată pentru cazul unor eventuale demonstrații împotriva „președintelui" sud-coreean.

O conferință a socialiștilor de dreapta din țările asiatice

ȘANHAI 8 (Agerpres). — TASS transmite:

La 6 Ianuarie s'a deschis la Rangoon (Birmania) o conferință a socialiștilor din mai multe țări asiatice. În afară de socialiștii din Birmania, India, Indonezia, Japonia și alte țări asiatice, la conferință iau parte și Attlee, șeful partidului laburist britanic, și titoistul Djilas. Știrile sosite din Rangoon arată că sarcina acestei conferințe este de „a trasa o politică comună" și de a stabili „atitudinea față de celelalte mișcări socialiste".

Conferința va dura până la 15 Ianuarie. Dar, anumite neînțelegeri între participanții la conferință au și ieșit la iveală. Aceste neînțelegeri se datoresc descompunerii sistemului colonial al imperialismului, pe de o parte, și puternicului avânt al mișcării naționale de eliberare din țările coloniale și dependente, pe de altă parte.

Muzica și „democrația" atlantică

Metodele fasciste ale gestapoului american sunt exportate, odată cu celelalte produse ale faimosului „mod de viață american", și în țările subjugate de imperialiștii din S.U.A.

Aceasta este ilustrat și de un fapt recent petrecut în Anglia. Astfel, Thomas Russel, director al orchestrei filarmonice din Londra din anul 1945, a fost îndepărtat din postul său. Hotărîrea luată în absența lui Russel de către consiliul de administrație al orchestrei (cu 27 voturi contra 22) este motivată prin aceea că T. Russel are convingeri comuniste, pe care dealtfel el nu le-a ascuns niciodată, cum și pentru faptul că a făcut o călătorie în Republica Populară Chineză cu o delegație britanică.

Russel, fără de care — așa cum sublinia șeful orchestrei, Adrian Boult — „orchestra nu ar fi existat până astăzi", a declarat că ceeace-i mai grav este faptul că „orchestra, independentă timp de 13 ani, se găsește astăzi amenințată de lucruri de genul acelula care a dus la situația actuală".

În semn de protest împotriva îndepărtării directorului lor, patru membri ai orchestrei au demisionat.

Acțiunea patriotică a docherilor francezi

PARIS 8 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" anunță că la 6 Ianuarie docherii din portul Bastia, Corsica, au refuzat să descarce material de război. Greva a ținut în tot cursul zilei.

Colonialiștii englezi intensifică represiunile în Kenya

LONDRA 8 (Agerpres). — După cum se anunță din Nairobi, colonialiștii englezi continuă represiunile împotriva populației de culoare.

Trupe și unități de poliție, înarmate până în dinți, au început în munții Aberder, la Nord de Nairobi, o operațiune de pedepsire, denumită operația „Fulger".

La această operație participă batalionul de trăgători din Lancashire, batalionul african regal de trăgători Nr. 5, regimentul teritorial european din Kenya, poliția și rezerve de poliție.

Regiunea munților Aberder și a munților din împrejurimi a fost proclamată „zonă interzisă", întrucât poliția și trupele desfășoară aci operațiuni de curățire. Negrii nu au dreptul să intre în această regiune fără autorizație specială. Familiile de negri care locuesc aci au fost internate în lagăre de concentrare.

La 4 Ianuarie autoritățile au confiscat 4.000 de capete de vite ce aparțineau negrilor care locuesc în această regiune. Comandantul suprem al forțelor terestre engleze din Orientul Mijlociu, generalul Robertson, a sosit în grabă la Nairobi pentru a conduce personal măsurile de represiune împotriva mișcării de eliberare națională.

★

D. N. Pritt, avocatul lui Jomo Kenyatta, conducătorul mișcării populare anticolonialiste din Kenya, a fost inculpat la rândul său de către „Curtea Supremă" din Kenya pentru „vina" de a fi „insultat pe magistrați". D. N. Pritt, jurist celebru, președintele Asociației internaționale a juriștilor democrați, s'a ridicat în mod public împotriva procesului arbitrar condus de colonialiștii englezi.

Să fie salvată viața soților Rosenberg!

Soții Rosenberg trebue să trăiască !

Zguduitoarea dramă a soților Rosenberg, condamnați la electrocutare de o justiție venală, pusă în slujba reacțiunii și războiului, a stârnit protestul vehement a mii și mii de oameni cinstiți din lumea întreagă. Reluând procedeele inchiziției, pontifii sacului de bani din zilele noastre, reacționari înrăiți, au inscenat procese de mare răsunet ca să intimideze omenirea dornică de pace, libertate și democrație. Sfruntând adevărul, mistificând dovezile de nevinovăție, ei urmăreau și urmăresc ca în dosul ușilor capitonate să poată urzi noi legi draconice antidemocratice, rasiale, fasciste, care însoțesc întotdeauna pregătirile imperialiștilor în vederea unui nou război. Afacerea Dreyfus, care a stârnit pe vremuri un val de patimi și de manifestări antisemite, cazul Sacco și Vanzetti, de care amintea recent scriitorul Howard Fast, sunt numai câteva exemple de acest fel.

Afacerea Rosenberg este o nelegiuire strigătoare la cer, care dezvăluie marasmul cercurilor conducătoare din S.U.A., atmosfera de teroare și persecuții pe care o instaurează cei care fac o reclamă atât de zgomotoasă și de ieftină moravurilor vieții politice din țara denumită „a tuturor posibilităților". Linșajului negrilor oblăduit de autorități și practicat de niște scelerați, urmează să i se adauge acum un linșaj oficial, investit cu autoritatea Curții Supreme.

Furia antidemocratică pe care o stârnesc guvernanții Americii bântue astăzi și caută să-și doboare primele victime. Dacă popoarele vor permite ca soții Rosenberg să fie victimele acestei furii, nu există nici o garanție că în viitor ea nu va culege alte și alte victime, recrutate fie din America fie din țările aflate sub controlul americanilor. Tocmai de aci provine vigoarea protestului ridicat în lumea întreagă împotriva odioasei sentințe și cererea fermă a partizanilor păcii ca aceasta să fie anulată.

Mă ridic cu toată hotărîrea împotriva sentinței asasine date în cazul soților Rosenberg. Luptătorii pentru pace nu trebue să sufere pentru opiniile lor de înaltă ținută morală, opinii care însuflețesc astăzi milioane de oameni.

Soții Rosenberg trebue să trăiască !

Acad. ȘT. VENCOV

ETHEL ROSENBERG

JULIUS ROSENBERG

O sfidare adusă ideii de justiție

Cu indignare am aflat despre condamnarea la moarte — în urma unei mascarade judiciare — a soților Ethel și Julius Rosenberg. Această sentință pronunțată de către „justiția" dolarului pusă în slujba monopolurilor americane mă umple de mânie.

Ca tânăr absolvent al Facultății de Științe Juridice am un singur ideal în viață, acela de a lupta, alături de oamenii muncii din scumpa noastră patrie, pentru pace și pentru construirea unei vieți mai bune și fericite, pentru construirea socialismului.

In țara noastră lupta pentru pace este o datorie de onoare a fiecărui cetățean, iar propaganda războinică este pedepsită prin lege. In țările capitaliste, în cap cu S.U.A., atâtătorii la război sunt singurii care se bucură de libertate fiind ocrotiți de legile fasciste, în timp ce lupta pentru pace este socotită drept cea mai gravă „crimă" pentru care, după cum arată mărșava sentință pronunțată împotriva soților Rosenberg, poți fi condamnat chiar la moarte

Ca jurist, îmi dau și mai bine seama de josnicia inscenării F.B.I.-ului, gestapoul american. Cum poate fi condamnat la moarte un om fără a se aduce la proces măcar o probă materială? Or, soții Rosenberg au fost condamnați pe baza unei simple depoziții făcute de Greenglass, fratele lui Ethel Rosenberg, și de soția acestuia, care pentru a scăpa de o pedeapsă gravă care îi amenința, au consimțit să facă jocul reacțiunii americane. Iar din juriul care l-a condamnat pe cei doi luptători pentru pace au fost excluși cu grijă toți acei care se pronunțaseră împotriva condamnării la moarte. Cum poate fi condamnată la moarte o femeie, mamă a doi copii, numai pentru faptul că „a susținut moralmente pe soțul ei", deasemeni nevinovat ?

Sentința criminală pronunțată de „justiția" americană este o încălcare flagrantă a celor mai elementare drepturi ale omului, o sfidare adusă ideii de justiție. In însăși expunerea făcută cu ocazia mărșavului act al confirmării sentinței, Curtea de Apel a Statelor Unite a fost nevoită să arate că fără „depoziția" la proces a soților Greenglass „judecata n'ar fi putut fi confirmată". Dar oare desfășurarea ulterioară a procesului, în care acuzatorii nu au putut aduce niciun fel de probă reală, n'a infirmat întrutotul depozițiile soților Greenglass ? Dece atunci este menținută această sentință monstruoasă ?

Impreună cu toți oamenii cinstiți din lume protestez împotriva sentinței fasciste de condamnare la moarte pronunțată împotriva soților Rosenberg. Protestul oamenilor cinstiți din lumea întreagă poate și trebue să oprească săvârșirea acestei noi crime judiciare de către călăii americani.

Să se facă dreptate celor doi soți nevinovați ! Ethel și Julius Rosenberg să fie imediat puși în libertate !

MIHAI DUMAN
Jurist

Largă campanie de protest în lumea întreagă

PEKIN 8 (China Nouă). — Federația societăților științifice din R. P. Chineză și Asociația Chineză pentru răspândirea cunoștințelor științifice și tehnice din R. P. Chineză au trimis președintelui Truman o telegramă în care cer imediata punere în libertate a soților Rosenberg.

★

PARIS 8 (Agerpres).

Ziarul „L'Humanité" anunță că elevele dela liceul Saint-Louis din Marsilia au trimis consulatului american o scrisoare cerând grațierea soților Rosenberg.

Deasemenea la Bagnolet a avut loc un meeting de protest în cadrul căruia a fost adoptată o moțiune cerând eliberarea lui Julius și Ethel Rosenberg.

Un grup de studenți din Paris, din arondismentul 6, trei familii din arondismentul 14, femeile din Bourg-la Reine și o familie de catolici din Manton au trimis telegrame lui Truman la Casa Albă, cerând eliberarea soților Rosenberg și revizuirea procesului.

★

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite :

La 5 Ianuarie, la Friedrichstadtpalast a avut loc un mare meeting al locuitorilor Berlinului, care au protestat împotriva asasinatului pus la cale de justiția americană contra soților Rosenberg. La acest meeting, prezidat de profesorul Albert Norden, au luat cuvântul printre alții Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de miniștri, Gerhardt Eisler, precum și Beatrice Johnson, secretară a Federației Democrate Internaționale a Femeilor.

In încheierea meetingului, participanții au adoptat în unanimitate o rezoluție în care se cere președintelui Truman grațierea soților Rosenberg.

Poporul american cere eliberarea soților Rosenberg

WASHINGTON 8 (Agerpres). — In Statele Unite, campania pentru salvarea soților Rosenberg la amploare din ce în ce mai mare.

Agenția France Presse anunță că aproximativ 1.000 de persoane au format pichete în fața Casei Albe pentru a-l determina pe președintele Truman să ia în considerație și să aprobe cererea de grațiere a soților Rosenberg. Keneth Fox, reprezentantul „Comitetului pentru salvarea vieții soților Rosenberg", a declarat că participanții la această acțiune vor face tot posibilul pentru a obține o întrevedere cu președintele Truman. El a adăugat apoi că numeroși manifestanți care vor reprezenta 22 de state americane vor veni la Washington în acest scop. In același timp autoritățile americane, neliniștite de amploarea pe care o ia campania de salvare a soților Rosenberg în Statele Unite, caută să-i oprească avântul prin măsuri polițiste. Astfel, poliția americană a procedat la cercetarea minuțioasă a unui tren special de manifestanți, cu scopul de a-i opri să ajungă în capitala S.U.A. pentru a-și exprima protestul.

Marele succes la Moscova al expoziției „Republica Populară Română pe drumul construirii socialismului"

MOSCOVA 8 (Agerpres). — Expoziția „Republica Populară Română pe drumul construirii socialismului", organizată la Moscova de Consiliul central al sindicatelor sovietice și de V.O.K.S. cu prilejul celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Populare Române, se bucură de un mare succes.

Oamenii sovietici privesc cu o deosebită atenție obiectele expuse, care ilustrează transformările — ce au avut loc în industrie, agricultură, cultură — precum și machetele, fotografiile, descrierile celor mai importante construcții din România nouă — hidrocentrala „V. I. Lenin", Canalul Dunăre-Marea Neagră, combinatul poligrafic „Casa Scânteii, combinatul sportiv „Dinamo", etc.

Oamenii sovietici iau cunoștință cu bucurie de succesele oamenilor muncii din Republica Populară Română. Un grup de muncitori dintr'o uzină din Moscova, vizitând expoziția, a scris următoarele în cartea de impresii : „Ne bucurăm de succesele obținute de oamenii muncii din România".

„Expoziția arată în mod grăitor creșterea puterii a poporului român și forța invincibilă a țărilor de democrație populară și a U.R.S.S." — scrie un grup de studenți din Moscova.

Expoziția va fi deschisă până la 1 Februarie.

Ieșirile calomnioase ale unui vechi lacheu

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite :

In numărul din 8 Ianuarie al ziarului „Pravda", A. Grigoriev comentează discursul antisovietic rostit la Strasbourg de mareșalul francez Juin, cu prilejul celei de a opta aniversări a ofensivei germane în Ardeni.

Autorul comentariului începe prin a expune faptele istorice care dovedesc că eșecul ofensivei naziste s'a datorat numai grandioasei ofensive dezlănțuite de trupele sovietice pe frontul de Est la cererea aliaților și că Alsacia și principalul său oraș, Strasbourg-ul, au fost salvate de o a doua ocupație germană mulțumită eroismului Armatei Sovietice.

Era de așteptat ca mareșalul Juin să-și amintească aceste fapte și să aducă un omagiu adevărului istoric, se spune în continuare în comentariu. Dar nu s'a întâmplat nimic asemănător. Dimpotrivă, discursul lui Juin a fost plin de ură împotriva Uniunii Sovietice, care a salvat Franța.

Dealtfel, era greu de așteptat altceva dela o fostă slugă a naziștilor. Autorul articolului amintește că mareșalul Juin s'a predat hitleriștilor și că nu a fost eliberat din captivitate decât după ce și-a dat cuvântul că nu va mai lupta împotriva lor. Atunci când Pétain l-a numit comandantul trupelor franceze din Africa de Nord, el a colaborat în mod activ cu naziștii, declarându-se gata să servească sub comanda lui Rommel și s'a opus încercării aliaților de a ocupa Africa de Nord. Numai când a văzut că Hitler a pierdut partida, scrie Grigoriev, Juin a trecut de partea imperialiștilor americani, pe care îi slujește și astăzi. Firește că acum, când noii săi stăpâni sunt plini de bunăvoință față de vechii săi patroni, Juin se grăbește să fie primul care să-i îmbrățișeze pe generalii hitleriști rămași în viață.

Remarcând că în discursul său Juin a ridicat în slăvi Wehrmachtul german ca fiind un aliat sigur, și a dat în vileag ceeace diplomații francezi ar fi preferat să treacă sub tăcere, lăsând să se înțeleagă că Uniunea Atlanticului are ca obiectiv să pregătească o agresiune împotriva Uniunii Sovietice, Grigoriev continuă :

Este greu de spus ce a urmărit mareșalul Juin prin această declarație nesăbuită. Cel mai probabil este însă că el a îndeplinit un ordin al stăpânilor săi americani, care se străduesc să ațâte isteria războinică în Europa occidentală. Cunoscând prea puțin poporul francez, stăpânii americani al lui Juin au crezut că prin astfel de discursuri l-ar putea trezi pofta de „cruciade", de jaf. Dar Alsacia nu este nici Texas nici Oklahoma, iar efectul discursului lui Juin este contrar celui scontat de Juin și de stăpânii săi. Discursul său a provocat jenă și desgust în rândul francezilor: cât de jos au putut să cadă unii ofițeri superiori ai armatei franceze, care s'au pus în slujba Statelor Unite ! Până și ziarul burghez „Combat" consideră discursul lui Juin ca o provocare. Oamenilor sovietici acest discurs nu le poate provoca decât un zâmbet ironic. In ce-i privește pe francezi, experiența l-a învățat să-i deosebească pe prietenii lor sinceri de dușmani.

Substratul vizitei lui De Gasperi la Atena

ATENA 8 (Agerpres). — La 8 Ianuarie a sosit la Atena, în vizită oficială, primul ministru al Italiei, De Gasperi. Potrivit relatărilor presei, vizita premierului italian depășește limitele unei simple „vizite de curtoazie". „Interesul primordial al vizitei lui De Gasperi, scrie corespondentul agenției France Presse, constă în întrebarea : se va alătura Italia, într'un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, triunghiului Ankara-Atena-Belgrad ?"

Intr'adevăr, în ultima vreme guvernanții dela Roma și-au exprimat, nu odată, nemulțumirea față de cârdășia tot mai strânsă între clicile fasciste dela Belgrad, Atena și Ankara. Corespondentul ziarului englez „Daily Telegraph" scria recent că „la Roma există semne incontestabile de îngrijorare față de seria neîntreruptă de discuții militare între Iugoslavia, Grecia și Turcia". El adăuga că la Roma se așteaptă ca la începutul anului să fie anunțată încheierea unui pact militar tripartit iugoslavo-greco-turc, care va avea o importanță deosebită pentru intrarea lui Tito în blocul Atlanticului. Cercurile oficiale italiene consideră faptul că, în spatele lor, guvernanții greci și turci se înțeleg cu clica tito-fascistă, ca fiind în dauna intereselor Italiei în Adriatica. Ziarul oficios italian „Il Tempo", de pildă, scrie că o asemenea înțelegere „riscă să izoleze Italia" și se străduește să demonstreze că planurile agresive imperialiste în Sud-Estul Europei nu pot „ignora contribuția italiană".

Astfel, paralel cu agravarea contradicțiilor dintre principalii parteneri ai blocului agresiv al Atlanticului, se manifestă din plin și diferendele care dezbină pe partenerii săi mărunți. Fiecare dintre ei încearcă să-și întărească pozițiile pe socoteala vecinului.

Reprezentanții oficiali ai clicii monarho-fasciste au ținut însă să sublinieze, în preziua sosirii lui De Gasperi la Atena, că Grecia dorește colaborarea cu Italia, dar că ea este interesată, într'o măsură nu mai mică, și de colaborarea cu Iugoslavia. Aceasta este ușor de înțeles. Atât monarho-faciștii greci, cât și reacționarii turci nu vor, și dealtfel nu pot, să schimbe o hotărîre luată la Washington. Fără a ține seama de frământările lachelor lor din Sud-Estul Europei, imperialiștii americani grăbesc perfectarea acordului militar tripartit și crearea „axei" Belgrad-Atena-Ankara, anexă „mediteraniană" a blocului agresiv occidental, prin care Iugoslavia titoistă este încadrată în acest bloc.

Deschiderea sesiunii științifice a secției de Economie și Drept și a Institutului de Economie de pe lângă Academia de Științe a U. R. S. S.

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite :

La sesiunea științifică a secției de Economie și Drept și a Institutului de Economie de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S., care s'a deschis la Moscova în ziua de 7 Ianuarie, participă aproximativ 1000 de oameni de știință sovietici. Sesiunea este consacrată operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Din prezidiul sesiunii fac parte : Alexandr Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S. ; Alexandr Topciev, prim secretar științific al Academiei ; academicienii Andrei Vășinski, Stanislav Strumilin și alții. La sesiune participă economiști de seamă din Moscova și Leningrad, reprezentanți ai Academiilor de Științe din Republicile Unionale și ai celor mai de seamă instituții de învățământ superior din țară.

Sesiunea va dura trei zile.

In cadrul sesiunii vor fi prezentate și discutate 13 comunicări.

Delegațiile la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii, care au vizitat Uniunea Sovietică, au părăsit Moscova

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS

La 7 Ianuarie au părăsit Moscova plecând la Pekin delegațiile la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii, care au vizitat Uniunea Sovietică la invitația Asociației unionale pentru relațiile cu străinătatea (V.O.K.S.). Acestea sunt delegațiile R. P. Chineze, R.P.D. Coreene, R. D. Vietnam, Birmaniei, Australiei și altor țări din Asia de Sud-Est și zona Pacificului.

Asistență medicală gratuită în R.P.D. Coreeană

PHENIAN 8 (Agerpres). — TASS

Printr'o hotărîre a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, la 1 Ianuarie a.c. s'a instituit în întreaga republică asistența medicală gratuită în spitale, dispensare, clinici și în alte centre medicale. Hotărîrea prevede privilegii speciale pentru persoanele care au suferit de pe urma bombardamentelor barbare americane, ca și pentru acele persoane care suferă de boli epidemice. Bolnavii internați în spitale primesc hrana în mod gratuit.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Opera de Stat : Rusalka ; **Național „I. L. Caragiale"** (Sala Studio) : Martin Rogers descoperă America ; **Național „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia) : Zori deasupra Moscovei ; **Municipal :** Liubov Iarovaia ; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru) : Jucătorii de cărți și Căsătoria ; **Armatei** (Sala 13 Sept.) : Pacea interzisă ; **Tineretului :** Înșirte mărgărite ; **Teatrul Evreesc de Stat :** Vrăjitoarea.

CINEMATOGRAFE : Patria, București, 1 Mai, 23 August, Libertății : Școala calomniei ; **I. C. Frimu, Alex. Popov, Mașilor, Volga, Republica:** Compozitorul Glinka ; **Lumina :** Lacul de aur ; **Elena Pavel :** Dragoste și ură (matineu), Profesorul de dans (seara) ; **Victoria :** Batalionul de mare ; **Alex. Sahia, Timpuri Noi** (Griviță) : Marite ; **Gh. Doja, V. Roaită :** Toată lumea pe stadion ; **Miorița :** Răzbunarea rebutului. Bolnavul închipuit, Complexul sportiv G.M.A., Darurl smulse naturii ; **N. Bălcescu :** Bătălie în plină pace; **Donca Simo :** Aventurile lui Nastratin Hogea ; **Cultural :** Satul condamnat ; **Rahova :** Fetițele vieneze ; **Flacăra :** Intâlnire pe ring ; **7 Noembrie :** Colț Alb ; **Arta :** Cadavrul viu ; **Olga Bancic :** Când trandafirul înflorește ; **Popular :** Brutarul Impăratului (seria I-a) ; **Unirea :** Primăvara ; **Ilie Pintilie :** Ruy Blas ; **T. Vladimirescu :** Dragoste și ură ; **Timpuri Noi** (Bulevard) : Legume timpurii. Vulpea constructor, Cocoșelul și diamantul ; **C. David:** Avantgarda de sacrificiu ; **8 Mai :** Doi camarazi.

Scrisoare din Praga

Forța creatoare a poporului cehoslovac

JIRI MAREK
scriitor, Laureat al Premiului de Stat din R. Cehoslovacă

Anul 1952 a fost un an de mari succese pentru poporul cehoslovac. Prin îndeplinirea celui de al patrulea an al cincinalului, a crescut numărul fabricilor, al marilor construcții ale socialismului. Fața țării noastre este în necontenită schimbare.

Pe când eram copii, noi învățam despre marile bogății ale patriei noastre. Astăzi, copiii noștri au cu mult mai multe de învățat, pentrucă în ultimii ani bogățiile noastre au crescut nemăsurat de mult. S'a dovedit că în patria noastră se găsesc numeroase materii prime pe care altădată le importam din străinătate și prin încetarea livrării cărora trusturile imperialiste nădăjduiau să încetinească drumul nostru spre socialism. Dar Partidul Comunist și guvernul R. Cehoslovace au mobilizat cu succes nu numai pe muncitori ci și pe oamenii de știință, și în felul acesta au fost descoperite noi zăcăminte, au fost deschise numeroase mine noi, iar minele vechi, ce păreau epuizate, au fost readuse la viață. Să comparăm, de exemplu, faptul că odinioară în țara noastră profesiunea de geolog nu avea niciun fel de căutare — cine avea o asemenea profesiune trebuia neapărat să găsească și un alt mijloc de trai — în timp ce astăzi a fost necesar să se grăbească deschiderea unei noi școli medii de geologie.

Cu ajutorul experților sovietici, noi am reușit să descoperim noi zăcăminte de petrol. Savanții noștri au descoperit zăcăminte de cărbuni în regiunea dela poalele munților Vihorlat (Slovacia), acolo unde se întind păduri dese și unde odinioară locuitorii se îndeletniceau numai cu creșterea vitelor. Cunoscutul stahanovist cehoslovac Svoboda, urmând pilda renumitului maistru sovietic Bâkov, a pus în aplicare la strungul său metoda de tăiere rapidă a metalelor, folosind cuțite speciale din oțel cobalt. Aflând de acest lucru, imperialiștii au interzis livrarea de oțel cobalt în Cehoslovacia. Ca urmare, piața țărilor înfeudate planului Marshall a fost din nou strâmtată. Geologii noștri au reușit însă în scurtă vreme să vină în ajutorul industriei cehoslovace, descoperind zăcăminte de cobalt, care fac față din plin necesităților noastre.

Anul 1952 a fost un an de mari realizări pe șantierul celei mai mari construcții a socialismului din țara noastră — combinatul „Clement Gottwald" dela Ostrava. Această uriașă uzină, a cărei producție va depăși peste câțiva ani cu mult pe aceea a vechilor uzine dela Vitkovice — construite de capitaliști în câteva decenii — a sărbătorit anul trecut două evenimente importante. De Anul Nou primul ministru Antonin Zapotocky a aprins primul furnal înalt. Construcția acestui furnal a durat multă vreme ; n'a fost vorba aici numai de insuficienta experiență a constructorilor, ci, în primul rând, de politica dușmănoasă a bandei de spioni și sabotori a lui Slansky, al cărui sabotaj criminal a făcut ca piesele necesare montării furnalului înalt să sosească cu întârziere, iar diferite instalații mecanice importante să fie comandate în străinătate, deși ele se puteau fabrica tot atât de bine și în țara noastră. Dar chiar înainte de sfârșitul anului 1952 a fost aprins al doilea furnal înalt, pe care echipa maistrului Hrabec l-a montat în șase luni și jumătate. S'au înălțat noi hale, cuptoare Martin, a fost extinsă uzina electrică.

Este impresionantă priveliștea acestui uriaș șantier, unde se mai construește încă, dar unde alături de turnarea betonului au început să fie elaborate șarje de oțel, unde zgomotul provocat de așezarea cărămizilor în stive se amestecă cu sfârâitul fierului incandescent, unde în același timp se sapă, se construesc temelii și totodată se produce. Pe șantier lucrează mii și mii de brigadieri, oameni ai muncii care au venit pentru câteva luni sau pentru un an întreg ca să ajute la construirea acestei opere mărețe. Aici crește și se dezvoltă tineretul nostru, flăcăi și fete devin adevărați maeștri în specialitatea lor ; mulți dintre ei se statornicesc aici pentru totdeauna, întemeindu-și familii fericite.

Ostrava nu este singurul șantier al socialismului din patria noastră. In decursul anului trecut s'au dezvoltat Uzinele de fier dela Trinec, care poartă numele lui V. M. Molotov, s'au înălțat uzinele chimice dela Hrușov, au fost mecanizate numeroase mine, au crescut, și pe alocuri se apropie de terminare, marile baraje de apă dela Kliciava, Orava, Vir, Slapy. Au început, deasemenea, într'un ritm accelerat lucrările noii construcții dela Lipno, care va constitui baza întregului sistem de baraje de pe Vitava.

In țara noastră sunt puține locuri pustii pe unde să nu fi pătruns mâna omului. Din cele mai îndepărtate vremuri, țara noastră a fost înfrumusețată de mâna omenească. Pe harta patriei noastre nu sunt nici locuri albe nici așanumite unghere părăsite. Numai pe Șumava, la poalele munților, se mai găsesc asemenea locuri unde nu pătrunsese încă tumultul vieții. Unul din aceste locuri a fost până de curând și Lipno, cândva un sătuc neștiut de nimeni, cu câteva căsuțe în care trăiau doar o mână de muncitori forestieri, care supravegheau plutirea lemnului spre fabricile de hârtie din Cehia de Sud. Astăzi se construește aici un mare stăvilar, datorită căruia va lua naștere „Marea Șumava". Această mare artificială se va întinde pe o lungime de câteva zeci de kilometri, prelungindu-se într'o vale prin care vor pluti vaporașe. Uriaș rezervor de apă, ea va alimenta o mare uzină electrică subterană. Printr'un canal subteran apa se va scurge mai departe la câțiva kilometri depărtare de uzină, de unde va ieși iarăși la suprafață, vărsându-se din nou în propriul ei izvor.

In momentul de față se și construesc noi șosele în locul drumurilor care vor fi inundate, se ridică zidurile de rezistență pentru zăgazuri, se sapă tunelul pentru râul subteran. Și la acest mare șantier sosesc brigadieri din toate colțurile țării. Muncesc aici tineri ca excavatoristul Kofron, până mai ieri țăran sărac, astăzi purtător al insignei de onoare a „construcțiilor de apă" ; sosesc artiști, pictori și sculptori, ca să redea cu măestria lor priveliștea și oamenii care construesc măreața operă.

Despre Slovacia aș vrea să spun ceva deosebit. Cândva Slovacia a fost o țară înapoiată. Pe vremea primei Republici, burghezia privea Slovacia ca o sursă de brațe de muncă ieftine, exploatând-o fără milă. Astăzi, popoarele celor două țări trăiesc într'o strânsă unitate frățească. Din Cehia sosesc toate materialele necesare reconstrucției Slovaciei, care devine astăzi un factor deosebit de important în dezvoltarea statului nostru democrat-popular. Aci s'au înălțat uzine și fabrici noi, aci se construesc stăvilare și hidrocentrale. In locurile unde altădată n'a existat niciun fel de industrie, se ridică mari combinate, sunt descoperite zăcăminte noi de minereuri. Mine de minereuri și cărbune, ieri neexplorate, sunt astăzi puse în exploatare. Aci se înalță orașe noi, cum este, de pildă, Novaky, unde din vechile cătune prăfuite de altădată n'a mai rămas decât amintirea și unde astăzi se întinde frumoasa colonie a minerilor, cu clădiri înalte așezate departe de mine, în aer proaspăt.

In numeroase uzine din Slovacia, în fața ochilor îți apare o imagine foarte pitorească. Vezi fete îmbrăcate în salopete, alături de fete în strae naționale, cu bondițe artistic lucrate și fuste multicolore. Viața s'a dezvoltat aci într'un ritm rapid : fetele dela țară au pornit să muncească în fabrici, dar ele nu și-au părăsit portul dela țară. Așa, de pildă, în marea hală a uzinelor de mașini din Mjava se pot vedea culorile vii ale portului național, iar deasupra frezelor se ridică ca niște porumbițe bonetele albe, scrobite ale fetelor. Bărbații din satele Slovaciei, care s'au acoperit de glorie în luptele cu ocupanții fasciști, lucrează acum la construirea de noi uzine la Banska-Bistrica, la Brezna, unde altădată sălășluia mizeria cea mai cruntă, unde superstiția, alcoolismul, înapoierea apăsau asupra oamenilor.

Această uriașă schimbare la față se datorește faptului că sub conducerea partidului nostru drag reconstrucția a devenit pentru poporul muncitor o chestiune de onoare și de glorie. Investițiilor pentru dezvoltarea economiei noastre naționale le-au fost rezervate 67% din bugetul Cehoslovaciei, mai bine de 100 miliarde de coroane. Această sumă este de zece ori mai mare decât întregul buget al republicii burgheze dinainte de München. Anul trecut, după ce au fost date publicității cifrele bugetului, presa noastră a publicat nu numai nenumărate scrisori ale oamenilor muncii, dar am putut citi și numeroase poezii închinate cifrelor simple din buget. A fost un fenomen neobișnuit, dar firesc, căci cifrele reci ale bugetului oglindeau de fapt întreaga dezvoltare a țării noastre, arătau poziția fermă a Cehoslovaciei în lagărul păcii.

Satul cehoslovac trece și el printr'o adâncă transformare. Crește neîncetat numărul cooperativelor agricole unice, care se împart în patru tipuri. Lucrul cel mai îmbucurător este însă acela, că sute și mii de cooperative trec repede la tipuri superioare. Aceasta înseamnă desființarea haturilor, creșterea vitelor în grajduri comune și răsplătirea muncii după zilele-muncă depuse. Un mare ajutor l-am primit în dezvoltarea agriculturii noastre din partea U.R.S.S. prin livrarea a 300 de combaine. Munca cu combainele a produs o adevărată revoluție în satele noastre.

Dacă cercetăm la întâmplare oricare dintre cifrele de bilanț ale anului care a trecut, găsim o creștere vertiginoasă în comparație cu anii precedenți. Astfel, numai cărți au fost tipărite anul trecut într'un tiraj de 103 milioane exemplare, dintre care 26 milioane traduceri din literatura sovietică și străină. A crescut consumul de unt, de stofe, a crescut ajutorul familial de stat. Dacă astăzi mai avem de înfruntat încă greutăți, ele sunt pe deoparte greutăți de creștere, iar pe de altă parte au fost provocate de activitatea dușmănoasă a ticăloaselor unelte aflate în solda imperialiștilor americano-englezi. Dacă pe piață mai lipsesc unele mărfuri, aceasta se datorește creșterii neîncetate a nivelului de trai și a cerințelor milioanelor de oameni ai muncii și faptului că nu se produce încă pentru toți oamenii deodată tot ceeace ar dori ei sau ar putea să cumpere.

Fără îndoială însă că cele mai serioase pagube și greutăți au fost provocate de dușmanii de moarte ai poporului nostru, care au pătruns în punctele cheie din conducerea statului nostru și de aci au sabotat economia noastră. Formele de sabotaj pe care ei le-au folosit au fost dintre cele mai rafinate. Atunci când complotiștii, în frunte cu Slansky, s'au aflat în fața tribunalului, poporul nostru muncitor a rămas uluit de jaful pe care ei l-au săvârșit în economia națională. La întrebarea pusă unuia dintre acuzați despre pagubele pe care le-a pricinuit, el a răspuns foarte simplu : nici nu pot fi redate în cifre !

Uneltirile cele mai perfide și mai josnice nu au putut sdruncina însă temeliile operei noastre constructive. Dimpotrivă, după proces în rândurile masselor populare s'a ridicat un puternic val de însuflețire, care exprimă dorința poporului nostru, ca prin muncă sârguincioasă să vindecăm cât mai repede rănile pricinuite de complotiști. Zadarnic s'au bucurat domnii din Wall-Street, zadarnic au așteptat ei să vadă răsturnarea regimului nostru democrat-popular, zadarnic au încercat să și-l crească pe trădătorul Slansky ca pe un nou Tito. Mulțumită vigilenței poporului nostru, a partidului nostru, banditii au fost demascați și și-au primit pedeapsa meritată. Țara noastră nu se va opri din marșul ei victorios.

Noi uzine pun în funcțiune mașini noi, noi șarje de oțel se scurg din furnale, noi produse ies din uzinele noastre, noi școli se înalță, iar oameni noi se nasc zi de zi, se nasc din oameni vechi, se dezbară de vechile deprinderi.

Poporul nostru iubește fierbinte marele popor sovietic și Patria Socialismului. Dragostea pentru poporul rus a fost sădită în sufletul poporului nostru încă din vremurile cele mai îndepărtate, când pe pământul nostru armatele ruse l-au înfrânt pe Napoleon. Dragostea aceasta a fost călită mai apoi când flacăra Revoluției din Octombrie a luminat puternic și la noi. Ea a crescut apoi în zilele noastre, când glorioasa Uniune Sovietică ne-a adus libertatea, a creat condițiile pentru a ne făuri o țară independentă, fericită și ne ajută astăzi frățește să construim socialismul. Patria noastră este legată printr'o prietenie frățească de țările de democrație populară, de marea Chină, și de Republica Democrată Germană.

In anul care a trecut s'au adâncit și mai mult prietenia și legăturile noastre frățești cu Republica Populară Română. Ele s'au dezvoltat atât pe tărâm economic, unde munca noastră comună a dus la rezultate din cele mai bune, cât și pe tărâm cultural atunci când poporul nostru a putut cunoaște noile opere ale scriitorilor și pictorilor români, atunci când a putut cunoaște opera marelui clasic român Ion Luca Caragiale.

Fie ca și în anul acesta zgomotul minunat al mașinilor din uzinele noastre să se contopească cu zgomotul mașinilor din uzinele românești, fie ca și în anul acesta cântecele noastre să răsune împreună cu cele românești, pentru triumful păcii și al prieteniei între popoare.

Praga, Ianuarie.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scânteii", Tel. 7.60.10 și 7.60.40. Tiparul : Combinatul poligrafic „CASA SCÂNTEII". — Abonamente: individuale lunar lei 5; colective pentru muncitori, țărani și intelectuali lei 4.